

د لاویانو کتاب

د کتاب پېژندنه

د لاویانو کتاب د تورات درېم کتاب دی. د دې کتاب نوم د لاوي د قبیلې څخه اخیستل شوی دی چې هغوی د کاهنتوب دنده په غاړه لرله.

په دې کتاب کې د عبادت او قربانۍ په اړه ډېر قوانین لیکل شوي دي چې خدای اسرايیلیانو ته ورکړي دي. همدارنگه په دې کتاب کې د کفارې لویه ورځ او نور مهم مذهبي اخترونه هم بیان شوي دي. دا کتاب د مذهبي پاکوالي په هکله هم لارښوونې کوي (دا مونږ ته روښانه کوي چې کوم شیان پاک دي او کوم شیان ناپاک دي). دا کتاب داسې قوانین هم بیانوي چې په هغو کې ویل کېږي چې خلک باید په کومې طریقي سره د خدای عبادت وکړي او څرنگه باید په غریبانو باندې مهرباني وکړي.

د لاویانو د کتاب موضوع پاکوالی دی. کله چې د اسرايیلو قوم په مصر کې د فسحې د قربانۍ او د سینا په غره باندې د لوظ

په کولو سره د خدای د ځانگړي میراث په توگه بېل کړای شول،
د لږې مودې په تېرېدلو سره هغوی په بت پرستی یعنی طلايي
خوسي ته په عبادت کولو هغه لوظ مات کړ. یوازې د موسی په
شفاعت سره خدای د هغوی د له منځه وړلو څخه تېر شو او د
هغوی سره یې خپل لوظ نوی کړ.

د لاویانو کتاب او حتی د سپېڅلي کتاب ټوله زړه لوظنامه د
حيواناتو قرباني کول د خدای په حضور کې د عبادت کولو د
یوې اساسي برخې په توگه بیانوي. گناهکارانو به د خدای
حضور ته د رسېدلو په خاطر قرباني کوله. دا قرباني به د هغوی د
گناهونو د پټولو یوه وسیله گرځېدله. قرباني به د بدل په توگه وه
چې د یو گناهکار په ځای به ترسره کېدله.

بې له شکه دې قربانیو نه شو کولای چې د گناه ملامتي په
رښتیني ډول پاکه کړي، خو دا یوه وسیله وه چې اسرایلیانو ته به
یې دا ښودل چې هغوی قربانی کولو ته اړتیا لري او د عیسی
مسیح د قربانی یوه نمونه وه چې په راتلونکې کې به د ټولو دپاره
قرباني کېده.

د موضوعگانو لست:

د نذرانو او قربانيو په اړه قوانين ۱:۱ - ۷:۳۸

د كاهنانو په توگه د هارون او د هغه د زامنو ټاكنه ۸:۱ -

۱۰:۲۰

د مذهبي پاكوالي او ناپاكي په اړه قوانين ۱:۱۱ - ۱۵:۳۳

د كفارې ورځ ۱:۱۶ - ۳۴

په ژوندون او عبادت كې د پاكوالي په اړه قوانين ۱:۱۷ -

۲۷:۳۴

سوځېدونکي نذرانه

① څښتن موسی د سپېڅلي څپې څخه راوغوښت او ورته ویي ويل: ② «اسراييليانو ته ووايه: کله چې ستاسو څخه يو څوک څښتن ته يوه نذرانه راوړي، نو هغه دې د خپلې پادې يا رمې څخه يو حيوان د خپلې نذرانې په توگه راوړي. ③ که چېرې هغه د خپلې پادې څخه يو حيوان د سوځېدونکي نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه بايد يو داسې خوشی راولي چې څه عيب په کې نه وي. هغه بايد د سپېڅلي څپې د دروازي په خوله کې وړاندې کړي، ترڅو څښتن هغه قبول کړي. ④ هغه به د حيوان په سر باندې خپل لاس کېږدي او دا به د هغه د گناهونو د لېرې کولو دپاره د کفارې په توگه قبول شي. ⑤ هغه بايد د څښتن په حضور کې خوشی حلال کړي او د هارون زامن به چې د کاهنانو په توگه خدمت کوي، د هغه وينه راوړي او د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې چې د سپېڅلي څپې د دروازي په مخکې ده، وښيني. ⑥ بيا دې د هغه حيوان پوستکی وباسي او ټوټې ټوټې به يې کړي، ⑦ او کاهنان دې د قربانۍ په ځای باندې لرگي په ترتيب سره کېږدي او اور دې بل کړي. ⑧ هغوی دې د حيوان ټوټې شوې برخې د سر او وازگې سره په اور باندې

کېږدي. ٩ بيا دې هغه کس کولمې او پښې ووينځي او کاهن دې هغه ټول د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. دا سوځېدونکې نذرانه ده، يو داسې بوی دی چې په څښتن باندې ښه لگېږي.

١٠ که چېرې هغه کس د خپلې رمې څخه يو حيوان وړاندې کوي، هغه بايد نر وي او څه عيب په کې نه وي. ١١ هغه بايد د څښتن په حضور کې د قربانۍ د ځای شمال خواته حلال کړي او کاهنان به د هغه وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندي. ١٢ وروسته له دې چې حيوان ټوټې ټوټې شي، کاهن به دا ټولې برخې د سر او وازگې سره په اور باندې کېږدي. ١٣ هغه بايد کولمې او پښې ووينځي او کاهن دې دا قرباني وړاندې کړي او هغه ټول دې د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. دا سوځېدونکې نذرانه ده، يو داسې بوی چې په څښتن باندې ښه لگېږي.

١٤ که چېرې څوک يوه مرغۍ د سوځېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه بايد يوه کوتره يا قمري وي. ١٥ کاهن دې هغه د قربانۍ په ځای باندې وړاندې کړي، د هغې ورمپړ دې تاو کړي او سر يې د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. د هغې وينه دې د قربانۍ د ځای په اړخ کې وڅڅيږي. ١٦ د هغې ججوره

دې د هرڅه سره لپرې کړي او د قربانۍ د ځای لمرخاته خواته
 دې چې ايرې اچول کيږي، وغورځوي. (۱۷) د هغې وزرونه دې
 ونيسي او د هغې بدن دې په منځ کې داسې څيرې کړي چې
 وزرونه يې ورڅخه بېل نه شي او بيا دې هغه ټول د قربانۍ په
 ځای باندې وسوځوي. دا سوځېدونکې نذرانه ده، يو داسې بوی
 چې په څښتن باندې ښه لگيږي.

د غلې دانې نذرانه

(۱) کله چې ستاسو څخه څوک څښتن ته د غلې دانې نذرانه
 وړاندې کوي، هغه نذرانه دې د ښو اوږو څخه وي. په هغې
 باندې دې د زيتونو تېل توی کړي، قيمتي خوشبويي دې
 ورباندې واچوي (۲) او د هارون زامنو يعنې کاهنانو ته دې
 وروږي. کاهن دې د ټولې قيمتي خوشبويۍ سره د ښو اوږو څخه
 چې تېل ورسره گډ دي، يو موټی راواخلي او هغه دې د يوې
 نمونې په توگه چې ټوله څښتن ته وړاندې کيږي، د قربانۍ په
 ځای باندې وسوځوي. دا يوه داسې نذرانه ده چې بوی يې په
 څښتن باندې ښه لگيږي. (۳) د غلې دانې پاتې نذرانه د کاهنانو
 ده، دا د هغو نذرانو يوه ډېره سپېڅلې برخه ده چې څښتن ته په
 اور باندې تياريږي.

④ که چپرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په تنور کې پخه شوې وي، بايد فطيره وي. هغه بايد د داسې بنو اوږو څخه تياره شوې وي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي يا نرۍ ډوډۍ چې د زيتونو په تېلو باندې غوړه شوي وي. ⑤ که چپرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په تې باندې پخه شوې وي، هغه دې د داسې بنو اوږو څخه تياره شي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي، خو فطيره دې وي. ⑥ هغه ټوټې ټوټې کړئ او نور تېل ورباندې واچوئ، دا د غلې دانې يوه نذرانه ده. ⑦ که چپرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په ارکاره باندې پخه شوې وي، هغه دې د بنو اوږو او د زيتونو د تېلو څخه جوړه شي. ⑧ د دې شيانو څخه چې کومه د غلې دانې نذرانه جوړه شوې وي، هغه څښتن ته راوړئ او کاهن ته يې وړاندې کړئ، هغه به يې د قربانۍ ځای ته يوسي. ⑨ کاهن به د هغې څخه يوه برخه واخلي او هغه به د يوې نمونې په توگه چې ټوله څښتن ته وړاندې کيږي، د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. دا يوه داسې نذرانه ده چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي. ⑩ د غلې دانې پاتې نذرانه د کاهنانو ده. دا ډېره سپېڅلې ده. دا د هغو نذرانو يوه ډېره سپېڅلې برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تياريږي.

①① د غلې دانې هغه نذرانې چې خښتن ته يې وړاندې کوي، په هېڅ يوه کې دې خميره نه وي. تاسو بايد په هغو نذرانو کې چې خښتن ته په اور باندې تيارېږي، هېڅ خميره يا شات ونه کاروي. ①② بايد د لومړنيو غلو دانو څخه چې هر کال يې رېبې خښتن ته يوه نذرانه راوړئ، خو هغه بايد د قربانۍ په ځای باندې ونه سوځول شي. ①③ د غلې دانې په هرې نذرانې باندې مالګه واچوي، ځکه چې مالګه د خدای او ستاسو په منځ کې د لوظ يوه نښه ده. تاسو بايد په خپلو ټولو نذرانو باندې مالګه واچوي.

①④ کله چې تاسو خښتن ته د لومړنيو رېبل شويو غلو دانو نذرانه راوړئ، نو نينې شوې دانې يا ميده اوږه ورته وړاندې کړئ. ①⑤ په هغې باندې د زيتونو تېل ورزيات کړئ او قيمتي خوشبويي ورباندې واچوي. دا د غلې دانې يوه نذرانه ده. ①⑥ کاهن به د ميده اوږو او تېلو يوه برخه د نمونې په توګه د ټولې قيمتي خوشبويۍ سره يوځای د يوې نذرانې په توګه وسوځوي.

د سلامتې نذرانه

① کله چې څوک د خپلې پادې يو حيوان د سلامتې د

نذرانې په توگه د خښتن په حضور کې وړاندې کوي، هغه دې يو داسې غويی يا غوا وي چې کوم عيب په کې نه وي. (۲) هغه به خپل لاس د حيوان په سر باندې کېږدي او هغه به د سپېڅلې خېمې د دروازې په خولې کې حلال کړي. بيا به د هارون زامن چې کاهنان دي، هغه وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندي. (۳) هغه کس دې د حيوان دغه برخې خښتن ته د داسې قربانۍ په توگه چې په اور باندې تيارېږي، وړاندې کړي: ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، (۴) پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د ايښې ډېره بڼه برخه. (۵) بيا دې کاهنان هغه ټوله د سوځېدونکې نذرانې سره د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. د داسې نذرانې بوی په خښتن باندې بڼه لگيږي.

(۶) که چېرې هغه کس د خپلې رمې څخه يو حيوان خښتن ته د سلامتۍ د نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه دې يو داسې بڼځينه يا نر حيوان وي چې کوم عيب په کې نه وي. (۷) که چېرې هغه پسه وړاندې کوي، (۸) نو خپل لاس دې د حيوان په سر باندې کېږدي او هغه دې د خېمې په مخکې حلال کړي. کاهنان به د هغه وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې

وشيندي. ٩ هغه دې د سلامتې د نذرانې څخه يوه داسې قرباني راوړي چې په اور باندې څښتن ته تيارېږي: لکه د هغې وازگه، ټول لم چې د ملا د هډوکي سره نژدې پرې کړل شوی وي او ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، ١٠ پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اينې ډېره بڼه برخه. ١١ کاهن دې هغه د خوړو د نذرانې په توگه څښتن ته د قرباني په ځای باندې وسوځوي.

١٢ که چېرې د هغه کس نذرانه يوه وزه وي، ١٣ نو خپل لاس دې د هغه حيوان په سر باندې کېږدي او د سپېڅلې څېمې په مخکې دې حلال کړي. بيا به کاهنان د هغه وينه د قرباني د ځای په څلورو خواو باندې وشيندي. ١٤ هغه دې د خپلې نذرانې يوه برخه چې په اور باندې څښتن ته تيارېږي، وړاندې کړي: ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، ١٥ پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اينې ډېره بڼه برخه. ١٦ کاهن به دا ټول د خوړو د نذرانې په توگه چې څښتن ورباندې خوشحاليږي د قرباني په ځای باندې وسوځوي. ټوله وازگه د څښتن ده.

١٧ هېڅ اسراييلي نه شي کولای چې کومه وازگه يا وينه

وخوري. دا يو تليپاتي حکم دی چې ټول اسراييليان چې هر چبرته اوسيري، بايد د هغه څخه پيروي وکړي.»

په سهوې سره د شويو گناهونو دپاره نذرانه

① څښتن موسی ته وويل: ② «اسراييليانو ته ووايه: کله چې څوک گناه کوي او په سهوې سره د څښتن حکمونه ماتوي، هغه بايد دا لاندېني اصول مراعت کړي.

③ که چېرې لوی کاهن گناه وکړي او په دې ډول قوم گناهکار کړي، هغه به يو داسې خوسی وړاندې کوي چې کوم عيب په کې نه وي او د خپلې گناه دپاره به يې څښتن ته قرباني کوي. ④ هغه دې خوسی د سپېڅلې خېمې د دروازې خولې ته راولي، خپل لاس دې د هغه په سر باندې کېږدي او د څښتن په حضور کې دې هلته حلال کړي. ⑤ بيا به لوی کاهن د خوسي د وينې څخه لږه وينه واخلي او دننه خېمې ته به يې يوسي. ⑥ هغه دې خپله گوته په وينه کې غوټه کړي او لږه وينه دې واخلي او اووه ځلې دې د څښتن په حضور کې د سپېڅلې ځای د پردې مخې ته وشيندي. ⑦ بيا به کاهن لږه وينه په خېمه کې د خوشبويی د قربانی د ځای په ښکرونو باندې وسولوي. هغه به

پاتې وینه د خېمې د دروازې په خوله کې د سوځېدونکې نذرانې د قربانۍ د ځای په بېخ کې تویه کړي. ^(۸) هغه به د دې خوشي څخه ټوله وازگه واخلي، یعنې هغه وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، ^(۹) پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اینې ډېره بڼه برخه، ^(۱۰) لکه څنگه چې وازگه د خوشي څخه چې د سلامتی د نذرانې په توگه قرباني کېږي، لېرې کېږي. بیا به کاهن هغه سوځېدونکې نذرانې د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. ^(۱۱) خو هغه به د هغه پوستکۍ، ټوله غوښه، سر، پښې او د هغه د نس دننۍ برخې د خوشایو سره واخلي، ^(۱۲) هغه به ټول د کمپ څخه دباندې پاک ځای ته چېرته چې ايرې غورځول کېږي یوسي او هلته به یې د لرگیو په اور باندې وسوځوي.

^(۱۳) که چېرې د اسراییلو ټول قوم په سهوې سره گناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي، نو هغوی به گناهکار وگڼل شي. ^(۱۴) کله چې هغوی په خپله گناه پوه شي، باید د گناه د نذرانې په توگه یو خوشی راولي او د سپېڅلې خېمې په مخکې دې هغه وړاندې کړي. ^(۱۵) د قوم مشران دې خپل لاسونه د خوشي په سر باندې کېږدي او خوشی دې د څښتن په حضور

کې حلال شي. ١٦ بيا دې لوی کاهن د خوسي د وينې څخه لږه وينه واخلي او دننه خپمې ته دې يوسي. ١٧ هغه دې خپله گوته په وينه کې غوټه کړي او هغه دې د څښتن په حضور کې اووه ځلې د پردې مخې ته وشيندي. ١٨ بيا دې لوی کاهن لږه وينه په سپېڅلې خپمه کې د څښتن په حضور کې د خوشبويي د قرباني د ځای په ښکرونو باندې وسولوي. هغه به پاتې وينه د سپېڅلې خپمې د دروازي په خوله کې د سوځېدونکې نذراني د قرباني د ځای په بېخ کې تويه کړي. ١٩ بيا به هغه د خوسي ټوله وازگه لپرې کړي او د قرباني په ځای باندې به يې وسوځوي. ٢٠ هغه به د دې خوسي سره هماغسې کار وکړي لکه څنگه چې د گناه د نذراني د خوسي سره يې کړی ؤ. په دې ډول به کاهن د قوم دپاره کفاره ادا کړي او هغوی به وبخښل شي. ٢١ بيا به هغه خوسي د کمپ څخه دباندې يوسي او وبه يې سوځوي، لکه څنگه چې هغه خوسي يې سوځولی ؤ چې د هغوی د گناه دپاره وړاندې شوی ؤ. دا هغه نذرانه ده چې د ټول قوم د گناه د لپرې کولو دپاره ده.

٢٢ کله چې يو مشر په سهوې سره گناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي، نو هغه به گناهکار وگڼل

شي. ٢٣) كله چې هغه د خپلې گناه څخه خبر کړای شي، بايد د خپلې نذرانې په توگه يو داسې سپرلی راولي چې کوم عيب په کې نه وي. ٢٤) هغه دې خپل لاس د سپرلي په سر باندې کېږدي او په هغه ځای کې دې حلال کړي چې د څښتن په حضور کې د سوځېدونکې نذرانې دپاره حيوانات حلالېږي. دا د گناه نذرانه ده. ٢٥) بيا دې کاهن د هغه سپرلی د وينې څخه په خپله گوته باندې لږه وينه راواخلي او د قربانۍ د ځای په ښکرونو باندې دې وسولوي. پاتې وينه به د قربانۍ د ځای په بېخ کې تويه کړي. ٢٦) بيا دې هغه دا ټوله وازگه د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي لکه څنگه چې هغه د سلامتۍ د نذرانې وازگه وسوځوله. په دې ډول به کاهن د هغه مشر د گناه دپاره کفارو ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

٢٧) که چېرې کوم عادي کس په سهوې سره گناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي، نو هغه به گناهکار وگڼل شي. ٢٨) كله چې هغه د خپلې گناه څخه خبر کړای شي، بايد د خپلې نذرانې په توگه يوه داسې وزه راولي چې کوم عيب په کې نه وي. ٢٩) هغه دې خپل لاس د هغې په سر باندې کېږدي او د سوځېدونکې نذرانې په ځای کې دې حلاله کړي. ٣٠) بيا دې

کاهن په خپله ګوته باندې د هغه حیوان لږه وینه راواخلي او د قربانی د ځای په ښکرونو باندې دې وسولوي او پاتې وینه دې د قربانی د ځای په بېخ کې تویه کړي. (۳۱) هغه به د وزې ټوله وازګه لېرې کړي، لکه څنګه چې د سلامتې د نذرانې څخه لېرې کيږي او کاهن به هغه د قربانی په ځای باندې وسوځوي چې بوی یې په څښتن باندې ښه لګيږي. په دې ډول به کاهن د هغه کس د ګناه دپاره کفارۀ ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

(۳۲) که چېرې هغه د خپلې ګناه د نذرانې په توګه یوه مېړه راولي، هغه باید داسې مېړه وي چې کوم عیب په کې نه وي. (۳۳) هغه دې خپل لاس د هغې په سر باندې کېږدي او د سوځېدونکې نذرانې په ځای کې دې حلاله کړي. (۳۴) بیا دې کاهن په خپله ګوته باندې د هغه حیوان لږه وینه راواخلي او د قربانی د ځای په ښکرونو باندې دې وسولوي او پاتې وینه دې د قربانی د ځای په بېخ کې تویه کړي. (۳۵) بیا به د هغې څخه ټوله وازګه لېرې کړي، لکه څنګه چې د سلامتې د نذرانې د پسه یا مېړې څخه لېرې کيږي او کاهن به هغه د قربانی په ځای باندې د هغو نذرانو سره یوځای وسوځوي چې څښتن ته تیارېږي. په دې ډول به کاهن د هغه کس د ګناه دپاره کفارۀ ادا کړي او هغه

به وبخښل شي.

د گناه نذرانو ته اړتيا

① په دې لاندېنيو حالتونو کې د گناه نذرانې ضروري دي:

که چېرې څوک د شاهدي ورکولو دپاره محکمې ته وغوښتل شي او د هغو شيانو په اړه چې هغه ليدلي يا اورېدلي دي معلومات ورنه کړي، نو هغه ته دې د خپلو بدو سزا ورکړل شي.

② که چېرې د چا لاس په سهوې سره د يو شي سره چې په مذهبي لحاظ ناپاک وي لکه مړ شوي حيوان سره ولگيږي، نو کله چې پوه شي چې هغه څه کړي دي، نو هغه کس ناپاکه او گناهکار دی.

③ که چېرې څوک په سهوې سره د انساني ناپاکۍ سره که هغه هرڅه وي ولگيږي، نو څنگه چې پوه شي چې څه يې کړي دي، هغه به گناهکار وگڼل شي.

④ که چېرې د يو چا فکر نه وي او قسم وخورې، مهمه نه ده چې د څه شي په هکله وي، څنگه چې ورڅخه خبر شي، نو

هغه به گناهکار وگنل شي.

⑤ کله چې څوک د دغو گناهونو څخه يوه گناه وکړي، هغه بايد د هغې گناه اقرار وکړي ⑥ او د خپلې گناه د جریمې په توگه بايد څښتن ته د نذرانې په توگه يوه مېړه يا وزه راوولي او کاهن به د هغه د گناه دپاره کفاره ادا کړي.

⑦ که چېرې هغه کس مېړه يا وزه نه شي اخیستلی، نو څښتن ته دې د خپلې گناه د جریمې په توگه دوه کوتري يا دوه قمري گانې راوړي يعنې يوه د گناه د نذرانې او بله د سوځېدونکې نذرانې دپاره. ⑧ هغه دې کاهن ته راوړي او کاهن به لومړی يوه د گناه د نذرانې دپاره وړاندې کړي. هغه دې په داسې طريقې سره د هغې ورمېر تاو کړي چې سر ورڅخه بېل نه شي. ⑨ هغه دې د گناه د نذرانې څخه لږه وینه د قربانۍ د ځای په اړخ کې وشیندي، پاتې وینه بايد د قربانۍ د ځای په بېخ کې تويه شي. دا د گناه نذرانه ده. ⑩ بيا به د مقرراتو له مخې هغه دوهمه مرغی د سوځېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړي. په دې ډول به کاهن د هغه کس د گناه دپاره کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

۱۱) که چېرې هغه کس دوه کوترې يا دوه قمري گانې هم نه شي اخیستلی، نو د خپلې گناه د نذرانې دپاره دې يو کیلوگرام بڼه اوږه راوړي. په هغو باندي دې د زيتونو تېل يا قيمتي خوشبويي نه اچوي، ځکه چې دا د گناه نذرانه ده. ۱۲) هغه بايد کاهن ته راوړي، کاهن به د هغو اوږو څخه چې ټول څښتن ته وړاندي کېږي، يو موټی د نمونې په توگه راواخلي او د نورو نذرانو سره به يې د قربانۍ په ځای باندي وسوځوي. دا د گناه د لېږې کولو نذرانه ده. ۱۳) په دې ډول به کاهن د هغه د گناهونو دپاره کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي. پاتې نذرانه به د غلې دانې د نذرانې په شان د کاهن وي.

د تاوان نذرانه

۱۴) څښتن موسی ته وويل: ۱۵) «که چېرې څوک په سهوې سره هغه شيان چې څښتن ته وقف شوي دي يا د هغو بڼه کاهن ته ورنه کړي، نو هغه دې د تاوان د نذرانې په توگه څښتن ته يو داسې پسه راولي چې کوم عيب په کې نه وي. د هغه بڼه دې د هغو پیسو له مخې وي چې په سپېڅلي ځای کې ورڅخه کار اخیستل کېږي. ۱۶) برسېره پردې، نوموړی بايد هغه پیسې ورکړي چې د هغو په ورکولو نه دی بريالی شوی او شل فیصده دې

زیاتې هم ورکړي. هغه به دا ټولې پیسې کاهن ته ورکوي. کاهن به د هغه دپاره په پسه باندې د تاوان د نذرانې په توګه کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

①۷ که چېرې څوک په سهوې سره ګناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي، نو هغه ګناهکار دی او د هغې جرمانه به ورکوي. ①۸ هغه دې د تاوان د نذرانې په توګه کاهن ته یو داسې پسه راولي چې کوم عیب په کې نه وي او مناسبه بیه ولري. په دې ډول به کاهن د هغه د ګناه دپاره چې په سهوې سره یې کړې ده، کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي. ①۹ دا د هغې ګناه دپاره د تاوان یوه نذرانه ده چې د څښتن په وړاندې یې کړې ده.»

① څښتن موسی ته وویل: ② «فرض کړئ د کوم کس سره د بل چا کوم شی د امانت په توګه ایښی وي او هغه ورته دروغ ووایي چې هغه شی ورک شوی دی یا غلا شوی دی او په دې باندې د څښتن په وړاندې ګناه وکړي. یا فرض کړئ کوم شی غلا کړي یا یې د چا څخه په زور واخلي. ③ یا کوم ورک شوی شی پیدا کړي او دروغ ووایي او یا قسم وخورې چې هغه یې نه دی موندلی، ④-۵ نو په دې ډول که چېرې یو کس ګناه کوي، نو

کوم شی چې هغه په غلا تر لاسه کړی وي، هغه دې بېرته ورکړي. په هغه ورځ چې دا ثابته شي چې هغه گناهکار دی، نو د هغه خاوند ته دې پوره تاوان ورکړي او شل فیصده دې زیات هم ورکړي. ⑥ نو هغه دې یو داسې پسه چې کوم عیب په کې نه وي او د تاوان د نذرانې په توگه خښتن ته وړاندې کيږي، کاهن ته راولي. هغه دې مناسبه بیه ولري. ⑦ په دې ډول به کاهن د خښتن په حضور کې د هغه دپاره کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي.»

سوځېدونکي نذرانه

⑧ خښتن موسی ته وویل: ⑨ «هارون او د هغه زامنو ته دا حکم ورکړه چې د سوځېدونکي نذرانې دپاره دغه اصول دي: سوځېدونکي نذرانه دې د شپې څخه تر سهاره پورې د قربانۍ په ځای باندې پاتې شي او د قربانۍ په ځای باندې باید اور بل وساتل شي. ⑩ بیا به کاهن خپل د کتان نېکرونه د کتان د چپني سره واغوندي او د سوځېدونکي نذرانې ایرې به چې د قربانۍ په ځای باندې پاتې شوې دي، لېرې کړي او د قربانۍ د ځای په څنگ کې به یې واچوي. ⑪ بیا دې هغه دا کالي وباسي او نور دې واغوندي او ایرې دې د کمپ څخه دباندې یو پاک ځای ته

یوسي. ۱۲ د قربانی په حای باندې باید اور بل وساتل شي او باید مړ نه شي. کاهن دې هر سهار د اور لږگي ورزیاتوي او په اور باندې دې سوخېدونکې نذرانه په ترتیب سره ږدي او په هغه باندې دې د سلامتی د نذرانې وازگه وسوځوي. ۱۳ د قربانی په حای باندې باید اور په دوامداره توگه بل وساتل شي او باید مړ نه شي.

د غلي دانې نذرانه

۱۴ د غلي دانې د نذرانې دپاره دغه اصول دي: د هارون زامن چې کاهنان دي دا نذرانه دې د قربانی د حای مخې ته څښتن ته وړاندې کړي. ۱۵ کاهن دې د بنو اوږو او تېلو څخه چې قیمتي خوشبويي ورباندې شیندل شوې ده او ټوله څښتن ته وړاندې کيږي، یو موټی د نمونې په توگه واخلي او د قربانی په حای باندې دې وسوځوي. د دې نذرانې بوی په څښتن باندې ښه لگيږي. ۱۶-۱۷ د هغې پاتې برخه به کاهنان وخوري. د هغې څخه دې فطیره ډوډی پخه شي او په یو سپېڅلي حای یعنې د سپېڅلي خېمې په حوډلی کې دې وخورل شي. څښتن هغه کاهنانو ته د هغو نذرانو څخه چې په اور باندې ورته تیاريږي د هغوی د برخې په توگه ورکړې ده. دا د گناه او تاوان د نذرانو په شان

ډېره سپېڅلې ده. (۱۸) د هارون هره اولاده چې نارینه وي هغه خوړلی شي. دا د هغو دوامدارو نذرانو يوه برخه ده چې تل به څښتن ته په اور باندې تيارېږي. که بل څوک هغو نذرانو ته لاس وروړي، نو د هغو سپېڅلتوب به ورته زیان ورسوي.»

(۱۹) همدارنگه څښتن موسی ته وويل: (۲۰) «دا هغه نذرانه ده چې هارون او د هغه زامن يې بايد په هغه ورځ چې هغوی په کې د کاهنانو په توگه ټاکل کېږي، څښتن ته وړاندې کړي: هغوی دې يو کيلوگرام بڼه اوږه د نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې کړي (د غلې دانې د ورځنۍ نذرانې په اندازه). د هغې څخه دې نيم په سهار کې او نيم په ماښام کې وړاندې کړي. (۲۱) هغه دې د تېلو سره گډ شي او په تې باندې دې پاخه شي او بيا دې میده میده شي او د غلې دانې د نذرانې په توگه دې وړاندې شي. دا يو داسې بوی دی چې په څښتن باندې بڼه لگېږي. (۲۲) د هارون د اولادې څخه چې هرڅوک د لوی کاهن په توگه خدمت کوي، تل به دا نذرانه وړاندې کوي. هغه دې څښتن ته د قربانۍ په توگه ټول وسوځول شي. (۲۳) د کاهن د غلې دانې هره نذرانه بايد ټوله وسوځول شي، هغه بايد ونه خوړل شي.»

د گناه نذرانه

٢٤ څښتن موسی ته وویل: «٢٥ هارون او د هغه زامنو ته ووايه چې د گناه د نذرانې دپاره دغه اصول دي: د گناه د نذرانې دپاره دې حيوان په هغه ځای کې چې د سوځېدونکې نذرانې دپاره حیوانات حلالېږي، حلال شي. دا ډېره سپېڅلې نذرانه ده. ٢٦ کاهن چې دا حیوان قرباني کوي، هغه دې په یو سپېڅلي ځای یعنې د سپېڅلې خېمې په حوږلی کې وخوري. ٢٧ که یو څوک یا یو شی د دې حیوان د غوښې سره ولگيږي، د هغې سپېڅلتوب به ورته زیان ورسوي. که چېرې د کالیو کوم ځای د دې حیوان په وینه ککړ شي، هغه باید په یو سپېڅلي ځای کې ووينځل شي. ٢٨ د خاورو یو لوبنی چې هغه غوښه په کې خوټول کيږي، باید مات شي او که چېرې د برنجو د لوبني څخه کار اخیستل کيږي، باید وموښل شي او په اوبو ووينځل شي. ٢٩ د کاهنانو د کورنیو هر نارینه کولای شي چې دا نذرانه وخوري، هغه ډېره سپېڅلې ده. ٣٠ خو د گناه کومه نذرانه چې وینه یې سپېڅلې خېمې ته راوړل کيږي چې په سپېڅلي ځای کې یې کفاره ادا شي، هغه نذرانه باید ونه خوړل شي، بلکې وسوځول شي.

د تاوان نذرانه

١) د تاوان د نذرانې دپاره چې ډېره سپېڅلې ده، دغه اصول

دي: ٢) د تاوان د نذرانې دپاره دې حيوان په هغه ځای کې حلال شي چې د سوځېدونکې نذرانې دپاره حیوانات حلالېږي او د هغه وینه دې د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشیندل شي. ٣) د هغه ټوله وازگه دې وړاندې شي، لکه لم او هغه وازگه چې په کولمو باندې پرته ده، ٤) پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اینې ډېره بڼه برخه. ٥) کاهن به هغه ټول د قربانۍ په ځای باندې د داسې نذرانې په توگه وسوځوي چې څښتن ته تیارېږي. دا د تاوان نذرانه ده. ٦) د کاهن د کورنۍ هر نارینه کولای شي چې هغه وخوري، خو هغه باید په یو سپېڅلي ځای کې وخورل شي، ځکه چې ډېره سپېڅلې ده.

٧) د گناه د نذرانې او د تاوان د نذرانې دواړو دپاره یوشان

قانون عملي کېږي: غوښه د کاهن ده یعنې د هغه چا دپاره ده چې د دې نذرانو په وسیله کفارو ادا کوي. ٨) د سوځېدونکې نذرانې د حیوان پوستکي د هغه کاهن دی چې قربانې وړاندې کوي. ٩) د غلې دانې هره نذرانه چې په تنور کې یا په ارکاره یا په تبي باندې پخېږي، هغه د کاهن یعنې د هغه چا ده چې هغه

نذرانه خدای ته وړاندې کوي. ⑩ خو د خامې غلې دانې ټولې نذرانې که د ټپلو سره گډې وي يا وچې وي، هغه د هارون د زامنو يعنې د ټولو کاهنانو دي او بايد د هغوی ترمنځ په مساوي ډول ووېشل شي.

د سلامتې نذرانه

⑪ د سلامتې د هغو نذرانو دپاره چې يو کس يې خښتن ته وړاندې کوي، دغه اصول دي: ⑫ که چېرې هغه کس دا نذرانه خدای ته د شکرانې د نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه به د هغه حيوان سره چې قرباني کيږي، د يوې فطيرې ډوډۍ نذرانه وړاندې کوي: هغه دې د ښو اوږو څخه درې ډوله ډوډۍ پخې کړي چې دوه يې د زيتونو په ټپلو کې پخې شوې وي او يوه دې نرۍ ډوډۍ وي چې ټپل ورباندې موبنل شوي وي. ⑬ هغه کس دې څو خميره ډوډۍ هم وړاندې کړي. ⑭ د هر ډول ډوډۍ څخه دې يوه يوه ډوډۍ د يوې ځانگړې اعانې په توگه خښتن ته وړاندې کړي. دا د هغه کاهن دپاره دي چې د حيوان وينه اخلي او د قربانۍ په ځای باندې يې شيندي. ⑮ د دغې سلامتې نذرانې د حيوان غوښه بايد په هماغه ورځ چې هغه قرباني کيږي، وخورل شي. د هغې څخه دې تر بل سهاره پورې هېڅ شی پاتې

نه شي.

١٦) که چپرې يو کس د خپلې خوبنې نذرانه يا د نذر ورکولو په توگه د سلامتې نذرانه راوړي، نو د قربانۍ غوښنه دې په هماغه ورځ چې وړاندې کيږي، وخورل شي. خو څه چې پاتې شي، هغه دې په راتلونکې ورځ وخورل شي. ١٧) کومه غوښنه چې د قربانۍ څخه تر درېمې ورځې پورې پاتې کيږي، بايد وسوځول شي. ١٨) که چپرې د سلامتې د نذرانې کومه غوښنه په درېمه ورځ وخورل شي، خدای به د هغه کس نذرانه قبوله نه کړي. دا به د هغه په نذرانه کې حساب نه شي، بلکې هغه به ناپاکه وگڼل شي. که څوک د هغې څخه لږه وخوري، نو د خپلو بدو سزا به وويني. ١٩) که چپرې دا غوښنه په يو ناپاکه شي باندې ولگيږي هغه بايد ونه خورل شي، بلکې بايد وسوځول شي.

که څوک پاک وي، هغه کولای شي چې دا غوښنه وخوري ٢٠) خو که چپرې څوک ناپاک وي او د سلامتې د نذرانې هغه غوښنه چې څښتن ته وړاندې کيږي وخوري، نو هغه کس بايد د خدای د قوم څخه وشړل شي. ٢١) که چپرې يو کس يو ناپاکه شي ته لاس وروړي، که هغه انساني ناپاکي وي يا په مذهبي توگه يو ناپاکه حيوان وي او بيا د سلامتې د نذرانې هغه غوښنه

وخوري، نو هغه کس بايد د خدای د قوم څخه وشړل شي.»

د وازگې او وينې خوړل حرام دي

٢٢ څښتن موسی ته وويل: «د اسراييلو قوم ته ووايه چې د غويانو، وريو او وزو وازگه مه خورئ. ٢٣» د يو حيوان وازگه چې په خپل مرگ مړ شوی وي يا يو وحشي حيوان وژلی وي، بايد په هېڅ ونه خوړل شي، خو د هغه څخه د کوم بل مقصد دپاره کار اخيستلی شي. ٢٤ هرڅوک چې د يو داسې حيوان وازگه وخوري چې کېدای شي د يوې نذرانې په توگه څښتن ته په اور باندې تياره شي، هغه بايد د خدای د قوم څخه وشړل شي. ٢٥ هر چرته چې اوسپړی، بايد د مرغی يا د حيوان وينه ونه خورئ. ٢٦ هرڅوک چې دا قانون مات کړي بايد د خدای د قوم څخه وشړل شي.»

د کاهنانو برخه

٢٨ څښتن موسی ته وويل: «اسراييليانو ته ووايه چې هرڅوک چې د سلامتې نذرانه وړاندې کوي، هغه دې څښتن ته د هغې يوه برخه د ځانگړي سوغات په توگه راوړي. ٢٩» هغه دې

په خپل لاس هغه نذرانه راوړي چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي. هغه دې د حيوان سينه د وازگې سره پورته ونيسي، ترڅو دا وښايي چې هغه ماته وقف شوي دي. (٣١) کاهن به وازگه د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي، خو سينه به د کاهنانو شي.

(٣٢) همدارنگه تاسو بايد د خپلې سلامتۍ د نذرانې د حيوان شاتنۍ ښي پښه کاهن ته د ځانگړې اعانې په توگه ورکړئ. (٣٣) کاهن چې د سلامتۍ د نذرانې وينه او وازگه وړاندې کوي، هغه به شاتنۍ ښي پښه د خپلې برخې په توگه واخلي. (٣٤) د حيوان سينه يو ځانگړی سوغات دی او شاتنۍ ښي پښه يوه ځانگړې اعانه ده چې څښتن د اسراييلو د خلکو څخه اخيستي او کاهنانو ته يې ورکړې ده. په دې خاطر د اسراييلو خلک بايد هغه د تل دپاره کاهنانو ته ورکړي.»

(٣٥) دا د هغې نذرانې برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي چې هارون او د هغه زامنو ته په هغه ورځ ورکړل شوه چې هغوی د کاهنانو په توگه د څښتن د خدمت دپاره وټاکل شول. (٣٦) په هغه ورځ څښتن د اسراييلو قوم ته امر وکړ چې هغوی ته د نذرانې دا برخه ورکړي. دا يو داسې قانون دی چې د اسراييلو قوم بايد د تل دپاره ورته غاړه کېږدي.

③٧ دا اصول د دغو نذرانو دپاره دي لکه سوځېدونکې نذرانې، د غلې دانې نذرانې، د گناه نذرانې، د تاوان نذرانې، د ټاکنې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې. ③٨ په دښته کې د سینا په غره باندې څښتن موسی ته دا حکمونه ورکړل او په هماغه ورځ موسی د اسراییلو قوم ته وویل چې خپلې نذرانې راوړي.

د هارون او د هغه د زامنو ټاکنه

(هجرت ۲۹: ۱-۳۷)

① څښتن موسی ته وویل: ② «هارون او د هغه زامن راوړه. د هغوی د کاهنتوب کالي، د مسح کولو تپل، د گناه د نذرانې دپاره خوسې، دوه پسونه او هغه ټوکری چې فطیره ډوډۍ په کې ده، ټول راوړه. ③ بیا ټول قوم د سپېڅلې څېمې د دروازي خولې ته راټول کړه.»

④ موسی د څښتن حکم په ځای کړ او کله چې قوم راټول شو، ⑤ نو هغه ورته وویل: «اوس چې زه کوم کار کوم هغه د څښتن حکم دی.»

⑥ بیا موسی هارون او د هغه زامن راوستل او غسل یې ورته

ورکړ. ٧ هغه هارون ته کمیس او چپنه واغوستله، د هغه په ملا باندې یې یوه پټی وترلله او سپېڅلی پېشبنډ یې ورباندې واچاوه او هغه یې په هغه نښه اوبدل شوي کمربند باندې وتاړه چې د هغه د ملا څخه تاو شوی ؤ. ٨ د هغه په سینه باندې یې سینه پوښ وتاړه او په هغه کې یې اوریم او تمیم کېښودل. ٩ لکه څنګه چې څښتن موسی ته امر کړی ؤ، هغه هارون ته لونګی ور په سر کړه او د هغې په مخه کې یې د سرو زرو گل یعنې د وقف کولو پاکه نښه کېښودله.

١٠ بیا موسی د مسح کولو تېل واخیستل او هغه یې په خپمه او ټولو شیانو باندې چې په هغې کې وو، وشیندل او په دې ډول یې هغه ټول څښتن ته وقف کړل. ١١ هغه لږ تېل واخیستل او اووه ځلې یې د قربانۍ په ځای باندې وشیندل او د قربانۍ ځای یې د لوبنو او تشت سره چې پایه یې درلودله، مسح کړه چې څښتن ته یې وقف کړي. ١٢ همدارنګه هغه د مسح کولو لږ تېل د هارون په سر باندې توی کړل او هغه یې د کاهنۍ د دندې دپاره وقف کړ. ١٣ بیا لکه څنګه چې څښتن موسی ته امر کړی ؤ، هغه د هارون زامن مخکې راوستل او هغوی ته یې کمیسونه واغوستل، په ملاګانو باندې یې ورته پټی ګانې وترلې او

خولی گانې یې ورته په سر کړې.

۱۴) بیا موسی د گناه د نذرانې دپاره خوسی راوست او هارون

او د هغه زامنو د هغه په سر باندې خپل لاسونه کېښودل. ۱۵)
موسی خوسی حلال کړ او لږه وینه یې راواخیستله او هغه یې په
خپله گوته باندې د قربانۍ د ځای په ټولو ښکرونو باندې
وسولوله، د دې دپاره چې د قربانۍ ځای سپېڅلی شي. بیا هغه
پاتې وینه د قربانۍ د ځای په بېخ کې تویه کړه. په دې ډول د
قربانۍ ځای سپېڅلی شو او هغه د گناه په خاطر د قربانۍ د
نذرانې دپاره یو مناسب ځای شو. ۱۶) همدارنگه موسی ټوله
وازگه چې په کولمو باندې پرته وه، د اینې ډېره ښه برخه او
پښتورگي چې وازگه ورباندې پرته وي، واخیستل او ټول یې د
قربانۍ په ځای باندې وسوځول. ۱۷) څنگه چې څښتن حکم
کړی و هغه پاتې خوسی د پوستکي، غوښې او خوشایو سره
واخیست او هغه یې د کمپ څخه د باندې وسوځاوه.

۱۸) بیا موسی د سوځېدونکې نذرانې دپاره پسه راوست او
هارون او د هغه زامنو د پسه په سر باندې خپل لاسونه کېښودل.
۱۹) موسی پسه حلال کړ او وینه یې د قربانۍ د ځای په څلورو
خواو باندې وشیندله. ۲۰) هغه پسه ټوټې ټوټې کړ او هغه یې د

سر او پاتې توتو او وازگې سره وسوځول. (۲۱) څنگه چې څښتن موسی ته امر کړی ؤ، هغه د نس دننې برخې او پښې ووينځلې او ټول پسه يې د قربانۍ په ځای باندې وسوځاوه. دا يوه سوځېدونکې نذرانه وه چې بوی يې په څښتن باندې ښه ولگېده.

(۲۲) بيا موسی بل پسه راوست. دا پسه د کاهنانو د ټاکنې دپاره ؤ. هارون او د هغه زامنو خپل لاسونه د هغه په سر باندې کېښودل. (۲۳) موسی پسه حلال کړ او د هغه لږه وینه يې واخيستله او د هارون د ښي غوږ په نرمۍ، د ښي لاس په غټې گوټې او د ښي پښې په غټه گوټه يې وسولوله. (۲۴) بيا يې د هارون زامن مخکې راوستل او د هغوی د ښي غوږونو په نرميو، د ښي لاسونو په غټو گوټو او د ښي پښو په غټو گوټو يې لږه وینه وسولوله او پاتې وینه يې د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندله. (۲۵) هغه وازگه، لم، هغه ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، د ايښې ډېره ښه برخه، پښتورگي د وازگې سره چې ورباندې پرته وي او ښي ورون واخيستل. (۲۶) بيا هغه د فطيرې ډوډۍ د ټوکړۍ څخه چې څښتن ته وقف شوې وه يوه ساده ډوډۍ، يوه غوړه ډوډۍ او يوه نرۍ ډوډۍ راواخيستله او د وازگې او ښي ورون دپاسه يې کېښودله. (۲۷) موسی هغه ټول د

هارون او د هغه د زامنو په لاسونو کې کېښودل او دوی هغه پورته ونيول، ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي دي. (۲۸) بيا موسى دا شيان د هغوی څخه بېرته واخيستل او هغه يې د ټاکنې د نذرانې په توگه د سوځېدونکې نذرانې سره د قربانۍ په ځای باندې وسوځول. د داسې نذرانې بوی په څښتن باندې ښه لگېده. (۲۹) بيا موسى د پسه سینه راواخيستله او د څښتن په حضور کې يې پورته ونيوله، ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي ده. دا د ټاکنې په پسه کې د موسى برخه وه. موسى دا ټول کارونه د څښتن د حکم سره سم سرته ورسول.

(۳۰) موسى لږ د مسح کولو تېل او لږه وینه چې د قربانۍ په ځای باندې پرته وه واخيستل او په هارون، د هغه په زامنو او د هغو په کاليو باندې يې وشیندل. په دې ډول يې هغوی او د هغوی کالي څښتن ته وقف کړل.

(۳۱) موسى هارون او د هغه زامنو ته وويل: «لکه څنگه چې څښتن حکم کړی دی دا غوښه د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې پخه کړئ او هلته يې د هغې ډوډۍ سره چې د ټاکنې د نذرانې په ټوکړی کې ده، وخورئ. (۳۲) کومه غوښه يا ډوډۍ چې پاتې شي، نو هغه وسوځوئ. (۳۳) تاسو به اووه ورځې د خېمې د

دروازې د خولې څخه نه حى، ترڅو پورې چې ستاسو د ټاکنې مراسم پوره شوي نه وي. (٣٤) مونږ چې نن کوم کار وکړ، څښتن د هغه د کولو حکم مونږ ته کړى ؤ، د دې په خاطر چې ستاسو د گناه دپاره کفارۀ ادا کړو. (٣٥) تاسو بايد د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې اووه شپې او اووه ورځې پاتې شئ او هغه کار به کوى چې څښتن يې امر کړى دى. که چېرې داسې ونه کړئ نو مړه به شئ، ځکه چې څښتن په ما باندې داسې امر کړى دى.» (٣٦) نو هارون او د هغه زامنو ټول کارونه د څښتن د هغه حکم له مخې وکړل چې د موسى په وسيله يې کړى ؤ.

کاهنان خپل خدمت پيل کوي

١) د کاهنانو د ټاکنې د مراسمو څخه وروسته موسى په اتمه ورځ هارون او د هغه زامن او د اسراييلو مشران راوغوښتل. (٢) هغه هارون ته وويل: «يو خوسى او يو پسه چې کوم عيب په کې نه وي، واخله او څښتن ته يې وړاندې کړه. خوسى د گناه د نذرانې دپاره دى او پسه د سوځېدونکې نذرانې دپاره دى. (٣) بيا د اسراييلو خلکو ته ووايه: يو سپرلى د گناه د نذرانې دپاره واخلى. يو خوسى چې يو کلن وي او يو وري چې يو کلن وي او هېڅ عيب په کې نه وي، د سوځېدونکې نذرانې دپاره واخلى»

④ او يو غویي او يو پسه د سلامتۍ د نذرانې دپاره. هغوی دې دا د خښتن په حضور کې د غلې دانې د نذرانې سره چې تېل ورسره گډ وي، قرباني کړي. هغوی باید دا کار وکړي، ځکه چې خښتن به نن هغوی ته وربنکاره شي.»

⑤ نو هغوی ټول شيان د موسی د حکم سره سم د سپېڅلې خېمې مخې ته راوړل او ټول قوم د خښتن د عبادت دپاره هلته راټول شو. ⑥ موسی وویل: «خښتن تاسو ته حکم کړی دی چې دا کار وکړئ، ترڅو د هغه جلال تاسو ته بنکاره شي.» ⑦ بیا موسی هارون ته وویل: «د قربانۍ ځای ته لاړ شه او لکه څنګه چې خښتن حکم کړی دی لومړی د خپل ځان او بیا د قوم د گناهونو د کفارې د ادا کولو په خاطر د گناه نذرانه او سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړه.»

⑧ نو هارون د قربانۍ ځای ته لاړ او د ځان دپاره یې د گناه د نذرانې په توګه خوسی حلال کړ. ⑨ د هغه زامنو هغه ته وینه راوړله او هغه خپله ګوته په وینه کې غوټه کړه او د هغې څخه یې لږه د قربانۍ د ځای په ښکرونو باندې وسولوله. پاتې وینه یې د قربانۍ د ځای په بېخ کې توی کړه. ⑩ لکه څنګه چې خښتن موسی ته حکم کړی ؤ، هغه د قربانۍ په ځای باندې د گناه د

نذراني څخه وازگه، پښتورگي او د ايښې ډېره بڼه برخه وسوځوله.
⑪ خو غوښه او پوستکي يې د کمپ څخه دباندې وسوځول.

⑫ هارون هغه حيوان حلال کړ چې د هغه د خپلې سوځېدونکې نذراني دپاره ؤ. هغه ته خپلو زامنو وينه راوړله او هغه دا وينه د قرباني د ځای په څلورو خواو باندې وشيندله. ⑬ هغوی هارون ته سر او د حيوان نورې ټوټې ورکړې او هغه يې د قرباني په ځای باندې وسوځول. ⑭ هغه د نس دننۍ برخې او شاتنۍ پښې ووينځلې او د قرباني په ځای باندې يې د سوځېدونکې نذراني دپاسه وسوځولې.

⑮ بيا هارون هغه نذرانه راوړله چې د قوم دپاره وه. ده هغه سپرلی چې د قوم د گناه دپاره ؤ، حلال کړ او هغه يې د گناه د نذراني دپاره وړاندې کړ، لکه څنگه چې هغه د خپلې گناه دپاره وړاندې کړی ؤ. ⑯ همدارنگه هغه سوځېدونکې نذرانه راوړله او هغه يې د اصولو له مخې وړاندې کړه. ⑰ بيا يې د غلې دانې نذرانه وړاندې کړه، د هغې څخه يې يو موټی واخيست او هغه يې د قرباني په ځای باندې برسېره په هغې سوځېدونکې نذراني چې هر سهار تيارېږي، وسوځاوه. ⑱ هارون غويی او پسه د قوم دپاره د سلامتۍ د نذراني په توگه حلال کړل. د هغه زامنو هغه ته

وينه راوړله او هغه دا وينه د قرباني د حای په څلورو خواو باندې وشيندله. (١٩) هغوی د غويي او د پسه وازگينې برخې، لم، د وازگې پرده، پښتورگي او د اينې ډېره بڼه برخه واخيستل (٢٠) او هغه يې د حيواناتو په سينو باندې کېښودل او بيا هارون وازگه د قرباني په حای باندې وسوځوله. (٢١) څنگه چې موسی امر کړی و، هارون د هغو حيواناتو سينې او شاتنې بڼې پښې څښتن ته پورته ونيولې، ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي دي.

(٢٢) کله چې هارون د قربانيو مراسم سرته ورسول، نو خپل لاسونه يې د قوم خواته پورته ونيول او برکت يې ورته ورکړ او د قرباني د حای څخه رانېکته شو. (٢٣) موسی او هارون سپېڅلې خپمې ته ورننوتل. کله چې هغوی راووتل، قوم ته يې برکت ورکړ او د څښتن جلال ټول قوم ته ښکاره شو. (٢٤) د څښتن د حضور څخه اور نازل شو او سوځېدونکې نذرانه او وازگينې برخې يې د قرباني په حای باندې وسوځولې. کله چې ټول قوم دا وليدل، نو د خوشحالی چيغې يې ووهلې او په سجده شول.

د ناداب او ابېهو گناه

① د هارون زامنو ناداب او ابيهو هر يو خپل د اور لوبنی
راواخيست او په هغې کې يې بل شوي سکاره واچول، خوشبويي
يې ورزياته کړه او هغه يې خښتن ته وړاندې کړل. خو دا اور
سپېڅلی نه ؤ، ځکه چې خښتن په هغوی باندې د هغه د وړاندې
کولو امر نه ؤ کړی. ② نو خښتن ناخاپه اور نازل کړ او هغوی
يې په خپل حضور کې وسوځول او مړه شول. ③ بيا موسی
هارون ته وويل: «دا هغه څه دي چې خښتن يې په هکله خبرې
کولې او هغه وويل:

هغه خلک چې خدمت کوي زما

بايد وکړي درناوی د سپېڅلتوب زما

د ټول قوم په نظر کې به زه دروند يم

خو هارون غلی پاتې شو.»

④ موسی ميشاييل او الصافان چې د هارون او موسی د تره
عزيبيل زامن وو، راوغوښتل او ورته ويې ويل: «دلته راشی، د
خپل تره د زامنو مړي د سپېڅلي ځای څخه لېرې کړی او د
کمپ څخه دباندې يې يوسئ.» ⑤ نو هغوی راغلل او څنگه چې

موسی حکم کړی ؤ، د هغوی مړي يې د کالیو څخه ونيول او د کمپ څخه يې دباندې يووړل.

⑥ بيا موسی هارون او د هغه زامنو العازار او ایتامار ته وويل: «خپل ويننتان گډوډ مه پرېږدئ او خپل کالي مه شلوئ چې دا ونبایي چې تاسو غمجن یئ. که چپرې داسې وکړئ، نو تاسو به مړه شئ او څښتن به په ټول قوم باندې په قهر شي. خو نور ټول اسراييليان کولای شي چې د هغو دوو کسانو دپاره چې څښتن د اور په وسیله له منځه وړي دي، وژاري. ⑦ د خېمې د دروازې د خولې څخه مه ځئ، که نه، نو تاسو به مړه شئ، ځکه چې تاسو د څښتن د مسح کولو په تېلو باندې پاک شوي یئ.» نو څنگه چې موسی ويلي وو، هغوی هماغسې وکړل.

د کاهنانو دپاره قوانین

⑧ څښتن هارون ته وويل: ⑨ «ته او ستا زامن د شرابو د څښلو نه وروسته سپېڅلې خېمې ته مه ورننوځئ، که چپرې داسې وکړئ نو مړه به شئ. دا يو تلپاتي قانون دی چې ستاسو ټوله اولاده به ورباندې عمل کوي. ⑩ تاسو باید د هغو شيانو ترمنځ چې سپېڅلي او عادي دي، فرق وکړئ او د هغو شيانو

ترمنځ چې کوم پاک دي او کوم ناپاک. (۱۱) بايد د اسراييلو قوم ته هغه ټول قوانين ورزده کړي چې ما تاسو ته د موسی په وسيله درکړي دي.»

(۱۲) بيا موسی هارون او د هغه پاتې زامنو العازار او ايتامار ته وويل: «د غلې دانې هغه نذرانه چې خبنتن ته په اور باندې د تيارېدونکو نذرانو څخه پاتې شوي ده واخلي، د هغې څخه فطيره ډوډۍ پخه کړي او د قربانۍ د ځای په څنگ کې يې وخورئ، ځکه چې دا نذرانه ډېره سپېڅلې ده. (۱۳) هغه په يو سپېڅلي ځای کې وخورئ، ځکه چې دا ستا او ستا د زامنو د هغو نذرانو برخه ده چې خبنتن ته په اور باندې تيارېږي. دا هغه څه دي چې خبنتن يې ماته امر کړی دی. (۱۴) خو سينه او شاتنۍ پنبه چې پورته نيول کېږي، هغه دې په داسې ځای کې چې په مذهبي لحاظ پاک وي، وخورل شي. دا برخه تاسو، ستاسو زامنو او لورگانو ته ستاسو د برخې په توگه د سلامتۍ د هغو نذرانو څخه چې د اسراييلو د خلکو له خوا وړاندې کېږي، درکول کېږي. (۱۵) شاتنۍ پنبه او سينه بايد د هغو نذرانو د وازگې سره چې په اور باندې تيارېږي، خبنتن ته پورته ونيول شي. بيا لکه څنگه چې خبنتن حکم کړی دی، هغه به د تل دپاره ستاسو او

ستاسو د اولادې برخه وي.»

۱۶ موسی د هغه سپرلي په اړه پوښتنه وکړه چې د گناه د نذرانې دپاره و او خبر شو چې هغه سوخول شوی دی. په دې خبره هغه په العازار او ایتامار باندې په قهر شو او پوښتنه یې وکړه: ۱۷ «تاسو ولې د گناه نذرانه په یو سپېڅلي ځای کې ونه خوړله؟ هغه ډېره سپېڅلې ده او څښتن د دې دپاره تاسو ته درکړې وه چې د کفارې په ادا کولو سره د قوم څخه گناه لېرې شي. ۱۸ په دې خاطر چې د هغه وینه سپېڅلې خېمې ته نه وه وړل شوې، نو تاسو باید د سپرلي غوښه هلته خوړلې وای، لکه څنگه چې ما درته امر کړی و.»

۱۹ هارون په ځواب کې وویل: «که چېرې ما د گناه نذرانه نن خوړلې وای، ایا څښتن به هغه قبوله کړې وای؟ قوم خپله د گناه نذرانه نن څښتن ته وړاندې کړه او خپله سوخېدونکې نذرانه یې راوړله، خو بیا هم په ما باندې دا هیبتناکه پېښې وشوې.» ۲۰ کله چې موسی دا خبرې واورېدلې، هغه قانع شو.

حلال او حرام حیوانات

(تثنیه ۱۴: ۳-۲۱)

① څښتن موسی او هارون ته وویل: ② «اسراييليانو ته ووايئ چې د ټولو حيواناتو له جملې څخه چې په ځمکه باندې ژوند کوي، يعنې هغه حيوانات چې غوښه يې خوړلی شی، هغه دا دي: ③ هر حيوان چې خلاص سوم ولري او شخوند وهونکي هم وي. ④ خو داسې حيوانات شته چې يوازې شخوند وهونکي دي يا يوازې خلاص سوم لري، خو تاسو بايد د هغو غوښه ونه خوړئ. لکه اوبښ، که څه هم هغه شخوند وهونکي دي، خو خلاص سوم نه لري. داستاسو دپاره ناپاک دي. ⑤ غرنۍ سويه، که څه هم هغه شخوند وهونکي ده خو خلاص سوم نه لري، داستاسو دپاره ناپاکه ده. ⑥ سويه که څه هم شخوند وهونکي ده، خو خلاص سوم نه لري. داستاسو دپاره ناپاکه ده. ⑦ د خوگ غوښه مه خوړئ. هغه بايد ناپاک وگڼل شي. هغه خلاص سومان لري، خو شخوند وهونکي نه دي. ⑧ تاسو بايد د دې حيواناتو غوښه ونه خوړئ او مه د هغو مړو ته لاس وروړئ، داستاسو دپاره ناپاک دي.

⑨ تاسو کولای شئ هر ډول ماهيان چې وزرونه او پتري ولري وخوړئ، ⑩ خو هر حيوان چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري نه لري، بايد غوښه يې ونه خوړل شي. ⑪ داسې

حيوانات بايد حرام وگنل شي. تاسو بايد د هغو غوښه ونه خورئ او حتی مړو ته يې لاس هم مه وروړئ. (۱۲) هر شی چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري ونه لري، بايد ونه خورئ.

(۱۹-۱۳) دا هغه مرغان دي چې تاسو يې بايد حرام وگنئ: عقاب او ډول ډول ټپوسان، هر ډول بانښي، هر ډول کارغان، شترمرغ، ډول ډول کونگيان، د بحيرې مرغان، لک لک، هر ډول ماهي خوړونکي مرغان، ملاچرگک او شوپرک.

(۲۰) ټول وزر لرونکي حشرات حرام دي، (۲۱) بې له هغو حشراتو څخه چې ټوپونه وهي. (۲۲) د هغو څخه کولای شئ چې ډول ډول چورچورکي او ملخان وخورئ. (۲۳) خو نور ټول وزر لرونکي حشرات چې په پښو باندې هم گرځي، بايد حرام وگنل شي.

(۲۸-۲۴) هرڅوک چې د دغو حيواناتو مړو ته لاس وروړي، هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک وي: ټول سوم لرونکي حيوانات، پرته له هغو چې سومان يې هم بېل وي او شخوند هم وهي او ټول حيوانات چې څلور پښې ولري او پنډې ولري. هرڅوک چې د هغو مړي يوسي، بايد هغه خپل کالي ووينځي، خو تر مابنهامه

پورې به ناپاک وي.

۲۹ د هغو حیواناتو څخه چې په ځمکه باندې ګرځي، دغه

حیوانات ستاسو دپاره ناپاک دي: ږنده مږه، مورک، هر ډول سمساره، ۳۰ ډول ډول د کور او د شګې چرمبنګی او کربوړی.

۳۱ هرڅوک چې د هغو مږو ته لاس وروړي، هغه به تر مابننامه

پورې ناپاک وي. ۳۲ که چېرې د هغو مږي په یو شي باندې

ولوړي، هغه شی به ناپاک شي. همداسې کار به د لرګي، ټوکر،

خرمنې، یا بوجی په موادو باندې کیږي او مهمه نه ده چې هغه د

څه شي دپاره کارول کیږي. هغه دې په اوبو کې غوټه کړای شي،

خو تر مابننامه پورې به ناپاک پاتې شي. ۳۳ که چېرې د هغو

مږي د خټې په یو لوبني کې وغورځیږي، هرڅه چې په هغه کې

دي ناپاک به شي او تاسو باید هغه لوبنی مات کړئ. ۳۴ کوم

خواړه چې په عادي توګه حلال وي، خو که د داسې لوبني څخه

په هغو خوړو باندې اوبه توی شي، هغه به ناپاک شي او د څښلو

هرڅه چې په دې لوبني کې وي، هغه ناپاک دي. ۳۵ په هر شي

باندې چې د هغو مږي ولوړي هغه شی ناپاکه کیږي، که په هغو

کې نغری یا د پخلي لوبنی شامل وي، هغه باید مات شي. ۳۶

خو یوه چینه یا څاه چې دغه مږه حیوانات په کې پراته وي،

هغه پاک پاتې کېږي. خو هرڅوک چې د دغو مرو له جملې
څخه کوم یو ته لاس وروړي، هغه به ناپاک شي. (۳۷) که چېرې
یو داسې مړی په هغو تخمونو باندې وغورځېږي چې کرل کېږي،
هغه تخمونه پاک پاتې کېږي. (۳۸) خو که چېرې په تخمونو باندې
اوبه توی شوې وي او په هغه باندې یو داسې مړی ولوېږي، نو
هغه ستاسو دپاره ناپاک دي.

(۳۹) که چېرې یو حیوان چې ستاسو دپاره پاک وي مړ شي،
هرڅوک چې د هغه مړي ته لاس وروړي هغه به تر مابنماه
پورې ناپاک وي. (۴۰) هرڅوک چې د دې مړ حیوان د غوښې
څخه لږه غوښه وخوري، باید خپل کالي ووینځي، خو هغه به تر
مابنماه پورې ناپاک وي. هرڅوک چې د هغه مړی راپورته کړي،
هغه باید خپل کالي ووینځي، خو هغه به تر مابنماه پورې ناپاک
وي.

(۴۱) هره خزنده چې په ځمکه باندې ګرځي، باید ونه خوړل
شي. (۴۲) ستاسو دپاره هره خزنده حرامه ده، که هغه په سینه
باندې ښویږي یا په څلورو یا په ډېرو پښو ګرځي. (۴۳) د هغو
څخه د کوم یو په خوړلو سره خپل ځانونه مه ناپاکه کوئ. (۴۴) زه
ستاسو څښتن خدای یم، تاسو باید خپل ځانونه پاک کړئ او

سپېڅلي اوسئ، ځكه چې زه سپېڅلي يم. خپل ځانونه په هېڅ يوې خزندې باندې مه ناپاڪه كوي. (٤٥) زه څښتن يم چې تاسو مې د مصر څخه راوويستلئ، ترڅو ستاسو خداى اوسم. له دې امله تاسو بايد سپېڅلي اوسئ، ځكه چې زه سپېڅلي يم.

(٤٦) دا قوانين د حيواناتو، مرغانو او هرڅه چې په اوبو كې ژوند كوي او ټولو خزندو په اړه دي. (٤٧) تاسو بايد پام وكړئ چې د پاك او ناپاك او همدارنگه د حلالو او حرامو حيواناتو ترمنځ فرق وكړئ.»

د اولاد د زېږولو څخه وروسته د ښځو پاكوالى

(١) څښتن موسى ته وويل: (٢) «اسراييليانو ته ووايه چې كله يوه ښځه اميدواره شي او زوى وزېږوي، هغه به اووه ورځې د خپلې مياشتينې ناروغۍ په شان ناپاڪه وي. (٣) په اتمه ورځ دې هلك سنت شي. (٤) بيا بايد هغه ښځه د وينې د بهېدلو څخه د پاكېدلو دپاره دري دېرش ورځې صبر وكړي. هغه بايد هېڅ يو پاك شي ته لاس ورنه وړي او نه دې د پاكېدلو د ورځو د پوره كېدلو پورې سپېڅلې خېمې ته ورننوځي.»

⑤ که چپرې هغه لور وزېږوي، دا بڼځه به څوارلس ورځې ناپاکه وي، لکه څنگه چې د میاشتینې ناروغۍ په دوران کې ناپاکه کیږي. بیا باید هغه بڼځه د وینې د بهېدلو څخه د پاکېدلو دپاره شپږشپته ورځې صبر وکړي. ⑥ کله چې د یو زوی یا د یوې لور د زېږولو دپاره د پاکېدلو ورځې خلاصې شي، هغه دې د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته ورشي. هغه دې یو وری چې یو کلن وي د سوځېدونکې نذرانې دپاره او یوه قمري یا یوه کوتره د گناه د نذرانې دپاره راوړي. ⑦ کاهن به د هغې دپاره د کفارې د ادا کولو په خاطر هغه د څښتن په حضور کې وړاندې کړي او هغه بڼځه به د وینې د بهېدلو څخه پاکه شي. دا اصول د هغې بڼځې دپاره دي چې یو هلک یا یوه انجلۍ وزېږوي. ⑧ که چپرې دا بڼځه یو وری نه شي اخیستلی، نو دوه کوترې یا دوه قمري گانې دې راوړي، یوه د سوځېدونکې نذرانې دپاره او بله د گناه د نذرانې دپاره او کاهن به د هغې د ناپاکۍ د لېږې کولو دپاره کفاره ادا کړي او هغه به پاکه شي.»

د پوستکي د ناروغیو په اړه قوانین

① څښتن موسی او هارون ته وویل: ② «کله چې د چا په

پوستکي باندې زخم، دانه یا داغ وي چې کېدای شي هغه د

پوستکي په يوې ساري ناروغۍ باندې بدله شي، هغه بايد هارون کاهن يا د هغه يو زوی ته چې کاهن وي راوستل شي. (۳) کاهن دې د هغه زخم معاینه کړي او که چېرې په هغه کې وینبتان سپین شوي وو او زخم د پوستکي څخه ژور ښکاره کېده، نو دا د پوستکي ساري ناروغي ده. نو کاهن به هغه کس ناپاک اعلان کړي. (۴) که چېرې د هغه د پوستکي زخم سپین ؤ، خو د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده او وینبتان په کې سپین شوي نه وو، کاهن دې هغه ناروغيه کس د اوو ورځو دپاره د نورو څخه بېل وساتي. (۵) کاهن به په اوومه ورځ هغه بیا معاینه کړي او که چېرې د هغه په نظر کې زخم هماغه شان ښکاره کېده او خپور شوی نه ؤ، کاهن به هغه د نورو اوو ورځو دپاره بېل وساتي. (۶) په اوومه ورځ دې کاهن هغه د دوهم ځل دپاره معاینه کړي. که چېرې زخم مړاوی شوی ؤ او په پوستکي کې نه ؤ خپور شوی، کاهن به هغه پاک اعلان کړي، دا یوازې یوه گرمکه ده. هغه کس باید خپل کالي ووينځي او هغه به پاک شي. (۷) خو که چېرې کاهن هغه کس معاینه کړی وي او هغه یې پاک اعلان کړی وي او له هغې څخه وروسته گرمکه د هغه په بدن باندې خپره شي، هغه باید خپل ځان بیا کاهن ته ورښکاره کړي. (۸) کاهن دې هغه معاینه کړي، که چېرې هغه گرمکه په بدن

باندې خپره شوې وه، کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي، دا یوه ساري ناروغي ده.

⑨ کله چې یو کس د پوستکي ساري ناروغي ولري، هغه باید کاهن ته راوستل شي. ⑩ کاهن دې هغه معاینه کړي، که چېرې په پوستکي کې یو سپین زخم وي چې ویښتان یې سپین کړي وي او که چېرې په زخم کې خامه غوښه وي، ⑪ نو دا د پوستکي یوه دوامداره ناروغي ده او کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي. کاهن دې هغه د معاینې دپاره بېل ونه ساتي، ځکه چې هغه په ښکاره ناپاک دی. ⑫-⑬ خو که چېرې د ناروغی موده تېره شوې وي او یوازې داغونه پاتې وي، کاهن به هغه کس پاک اعلان کړي. ⑭ خو هرکله چې په هغه باندې خامه غوښه رابښکاره شي، هغه به ناپاک شي. ⑮ کله چې کاهن دا خامه غوښه وویښي، هغه کس به ناپاک اعلان کړي. خامه غوښه ناپاکه ده، هغه کس په ساري ناروغی اخته دی. ⑯ خو کله چې دا خامه غوښه روغه شي او بیا سپینه شي، هغه کس باید کاهن ته ورشي. ⑰ کاهن دې هغه معاینه کړي، که چېرې د زخم څخه یوازې سپین داغونه پاتې وي کاهن به هغه ناروغه کس پاک اعلان کړي، بیا به هغه پاک شي.

۱۸) کله چې د یو چا په پوستکي باندې یوه دانه وي او روغه شي ۱۹) او په هغه ځای باندې چې دانه وه، یو زخم یا سوربخن سپین داغ رابنکاره شي، هغه باید خپل ځان کاهن ته وربنکاره کړي. ۲۰) کاهن دې هغه معاینه کړي، که چېرې هغه د پوستکي څخه ژور وي او وینبتان په کې سپین شوي وي، کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي. دا د پوستکي یوه ساري ناروغي ده چې د دانې په ځای منع ته راغلې ده. ۲۱) خو که چېرې کاهن هغه معاینه کړي او سپین وینبتان په کې نه وي او د پوستکي څخه ژور نه وي او مړاوی شوی وي، بیا دې کاهن هغه کس د اوو ورځو دپاره بېل وساتي. ۲۲) که چېرې هغه زخم په پوستکي کې خپرېږي، کاهن به هغه کس ناپاک اعلان کړي، دا ساري ناروغي ده. ۲۳) خو که چېرې هغه بدل شوی او خپور شوی نه وي، دا یوازې د دانې داغ دی او کاهن به هغه کس پاک اعلان کړي.

۲۴) کله چې د یو چا پوستکي سوځېدلی وي او د سوځېدلي ځای په خامه غوښه کې یو سوربخن سپین یا سپین داغ رابنکاره شي، ۲۵) نو کاهن دې هغه داغ معاینه کړي. که چېرې په هغه کې وینبتان سپین شوي وو او د پوستکي څخه ژور بنکاره کېده، دا د پوستکي یوه ساري ناروغي ده چې په هغه سوځېدلي ځای کې

پیل شوې ده. کاهن به هغه کس ناپاک اعلان کړي. (۲۶) خو که چېرې کاهن هغه معاینه کړي او په داغ کې سپین وینستان نه وي او هغه د پوستکي څخه ژور نه وي او مراوی شوی وي، بیا دې کاهن هغه کس د اوو ورځو دپاره بېل وساتي. (۲۷) په اوومه ورځ دې کاهن هغه معاینه کړي. که چېرې هغه خپرېږي، کاهن به هغه کس ناپاک اعلان کړي، دا د پوستکي یوه ساري ناروغي ده. (۲۸) خو که چېرې بیا هم زخم بدل شوی نه وي او خپور شوی نه وي، خو مراوی شوی وي، نو دا د سوځېدلي ځای پرسوب دی او کاهن به هغه کس پاک اعلان کړي. دا یوازې د سوځېدلي ځای داغ دی.

(۲۹) که چېرې د یو سړي یا د یوې ښځې په سر یا په زنه باندې زخم وي، (۳۰) نو کاهن دې هغه زخم معاینه کړي. که چېرې هغه د پوستکي څخه ژور ښکاري او زیر نري وینستان په کې وي، نو کاهن به هغه کس ناپاک اعلان کړي. دا یو خارښت دی او د سر یا د زني ساري ناروغي ده. (۳۱) خو کله چې کاهن د ناسور دا ډول زخم معاینه کړي، که چېرې هغه د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده، خو بیا هم تور وینستان په کې نه وو، نو کاهن دې هغه ناروغيه کس اووه ورځې بېل وساتي. (۳۲) په اوومه ورځ

دې کاهن هغه زخم معاینه کړي. که چپرې خارښت خپور شوی نه و او زیر ویننتان په کې نه وو او د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده، (۳۳) نو د هغه کس ټول سر باید و خرایل شي پرته له زخمي ځای څخه. کاهن دې هغه نورې اووه ورځې بېل وساتي. (۳۴) په اوومه ورځ دې کاهن هغه خارښت بیا معاینه کړي، که چپرې هغه په پوستکي کې خپور شوی نه و او د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده، کاهن به هغه پاک اعلان کړي. هغه کس باید خپل کالي و وینځي او پاک به شي. (۳۵) خو که چپرې د هغه د پاکوالي د اعلان څخه وروسته خارښت خپور شي، (۳۶) کاهن دې هغه معاینه کړي او که چپرې خارښت په پوستکي کې خپور شوی وي، کاهن دا اړتیا نه لري چې زیر ویننتان ولټوي، هغه کس ناپاک دی. (۳۷) خو که چپرې د هغه په نظر کې هغه بدل شوی نه وي او تور ویننتان په کې راشنه شوي وي، دا خارښت روغ شوی دی. هغه کس پاک دی او کاهن به هغه همداسې پاک اعلان کړي.

(۳۸) کله چې د یو سړي یا د یوې ښځې په پوستکي باندې سپین داغونه وي، (۳۹) نو کاهن دې هغه کس معاینه کړي. که چپرې دا داغونه مړاوي او سپین وي، هغه یوه بې زیانه گرمکه ده

چې په بدن باندې راختلې ده، هغه کس پاک دی.

④۰ که چېرې یو سړي خپل وینستان له لاسه ورکړي وي او گنجی شوی وي، هغه پاک دی. ④۱ که چېرې هغه د خپلې کوپړۍ یا تندي وینستان له لاسه ورکړي وي او لوخ تندي ولري، هغه پاک دی. ④۲ خو که چېرې د هغه په گنجي سر یا لوخ تندي باندې سوربخن سپین زخم وي، دا د پوستکي یوه ساري ناروغي ده. ④۳ کاهن دې هغه معاینه کړي او که چېرې زخم سوربخن سپین وي، ④۴ نو هغه سړی ناروغ او ناپاک دی. کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي، ځکه چې د هغه په سر باندې زخم دی.

④۵ هغه کس چې په داسې ساري ناروغۍ اخته وي باید شلېدلي کالي واغوندي، خپل وینستان دې بیر پرېږدي، خپله خوله دې پټه کړي او داسې چیغې دې ووهي: زه ناپاک یم! زه ناپاک یم! ④۶ ترڅو پورې چې هغه کس په دې ناروغۍ باندې اخته وي هغه ناپاک پاتې کیږي. هغه باید یوازې او د کمپ څخه دباندې واوسېږي.

د چناسکې په هکله قوانین

٤٧) که چپرې کوم کالي چناسکې وهلي وي، که هغه د وړيو
څخه جوړ شوي وي يا د کتان کالي وي، ٤٨) د کتان يا وړيو
ټوکر، يا خرمن او يا داسې شي وي چې د خرمنې څخه جوړ
شوي وي، ٤٩) که چپرې هغه چناسکه شنه بخنه يا سره بخنه
وي، نو دا يوه خپرېدونکې چناسکه ده او کاهن ته بايد وروښودل
شي. ٥٠) کاهن دې هغه چناسکه معاينه کړي او هغه شي دې اووه
ورځې بېل کېږدي. ٥١) په اوومه ورځ دې هغه بيا معاينه کړي. که
چپرې چناسکه خپره شوې وه، نو هغه شي ناپاک دی. ٥٢) کاهن
بايد هغه کالي وسوځوي، ځکه چې چناسکه خرابوونکې ده او
هغه دې وسوځول شي.

٥٣) خو کله چې کاهن هغه معاينه کړي او دا معلومه کړي چې
چناسکه په هغه شي باندې نه ده خپره شوې، ٥٤) هغه به دا حکم
وکړي چې دا خراب شوی شي ووينځل شي. بيا دې هغه د نورو
اوو ورځو دپاره بېل کېږدي. ٥٥) وروسته له دې چې خراب شوی
شي ووينځل شي، کاهن دې هغه بيا معاينه کړي. که چپرې
چناسکې خپل رنگ نه وي بدل کړی، که څه هم هغه خپره شوې
نه ده، بيا هم هغه ناپاک دی. که دا خرابوالی په مخکې وي يا
شاته، تاسو بايد دا شي وسوځوئ. ٥٦) خو کله چې کاهن هغه

معاینه کړي، که چپرې د هغه شي د وینځلو څخه وروسته
چناسکه مړاوې شوې وي، هغه دې خرابه شوې برخه وشلوي.
⑤۷ خو که چپرې چناسکه په پورتنیو شیانو باندې بیا رابنکاره
شي، نو دا خپرېدونکې ده او په هرڅه باندې چې چناسکه وي،
نو خاوند یې باید هغه شی وسوځوي. ⑤۸ که چپرې هغه کس
هغه شی وویځي او چناسکه ورکه شي هغه دې بیا وویځل شي،
نو هغه شی به پاک شي.

⑤۹ دا قوانین د هغو کالیو په هکله دي چې چناسکې وهلي
وي، که هغه د وړیو یا کتان څخه جوړ شوي وي، د وړیو یا کتان
ټوکر وي یا هغه شیان وي چې د څرمنې څخه جوړ شوي وي.
نو په دې ډول به کاهن کولای شي دا پرېکړه وکړي چې ایا دا
شیان پاک دي یا ناپاک.»

د پوستکي د ناروغیو څخه پاکوالی

① څښتن موسی ته وویل: ② «دا قوانین د هغه کس د
پاکېدلو په اړه دي چې د پوستکي د ساري ناروغی څخه روغ
شوی وي. په هغه ورځ چې د هغه پاکوالی اعلانېږي، باید هغه
کاهن ته راوستل شي. ③ کاهن دې د کمپ څخه دباندې لاړ

شي او هغه دې معاینه کړي. که چېرې هغه کس د پوستکي د ساري ناروغۍ څخه روغ شوی وي، ^(۴) کاهن به داسې حکم وکړي چې دوه ژوندۍ پاکې مرغۍ، د سبر لږ لږگي، سور تار او د وېلني بوتی دې د پاکوالي د مراسمو دپاره راوړل شي. ^(۵) بیا به کاهن داسې حکم وکړي چې د دې مرغیو څخه دې یوه د خټو د لوښي دپاسه چې د چینې تازه اوبه په کې وي، حلاله شي. ^(۶) هغه دې بله ژوندۍ مرغۍ د سبر د لږگي، سور تار او د وېلني د بوتی سره واخلي او د هغې مرغۍ په وینه کې دې غوټه کړي چې د تازه اوبو دپاسه حلاله شوې وي. ^(۷) کاهن به اووه ځلې په هغه کس باندې چې د ساري ناروغۍ څخه پاکېږي، هغه وینه وشیندي او هغه به پاک اعلان کړي. بیا دې هغه ژوندۍ مرغۍ په صحرا کې خوشې کړي. ^(۸) کوم کس چې پاکېږي، هغه باید خپل کالي ووينځي، خپل ټول ويننتان دې وخرایي او غسل دې وکړي، بیا به هغه پاک شي. له دې وروسته هغه کولای شي چې کمپ ته ورننوځي، خو اووه ورځې باید د خپلې خپمې څخه دباندې واوسېږي. ^(۹) هغه باید په اوومه ورځ بیا خپل سر، ږیره، وروځې او د بدن پاتې ويننتان وخرایي. خپل کالي دې ووينځي او غسل دې وکړي، نو هغه به پاک شي.

۱۰ هغه بايد په اتمه ورځ دغه شيان راوړي: دوه وري او يوه
 يو کلنه مېړه چې هېڅ عيب په کې نه وي، د غلې دانې د نذرانې
 دپاره درې کيلوگرامه بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي
 او يوه پياله د زيتونو تېل. ۱۱ کاهن بايد هغه کس چې پاکېږي، د
 دې نذرانو سره د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې د څښتن
 حضور ته ورولي. ۱۲ بيا به کاهن يو وري د يوې پيالې تېلو سره
 واخلي او هغه به د تاوان د نذرانې په توگه وړاندې کړي. کاهن به
 هغه پورته ونيسي، ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف
 شوي دي. ۱۳ هغه دې وري په هغه سپېڅلي ځای کې حلال
 کړي چې د گناه د نذرانو او سوځېدونکو نذرانو دپاره حيوانات
 حلالېږي. هغه بايد داسې وکړي، ځکه چې د تاوان نذرانه د گناه
 د نذرانې په شان د کاهن ده او هغه ډېره سپېڅلې ده. ۱۴ کاهن
 دې د وري د وينې څخه لږه وينه واخلي او د هغه کس چې
 پاکېږي، د هغه د بڼې غوږ په نرمۍ، د بڼې لاس په غټې گوتې او
 د بڼې پښې په غټې گوتې دې وسولوي. ۱۵ بيا به کاهن لږ تېل
 راواخلي او د خپل چپ لاس په ورغوي کې به يې توی کړي،
 ۱۶ خپله بڼې گوته به په خپل ورغوي کې غوټه کړي او لږ تېل به
 په خپلې گوتې سره د څښتن په حضور کې اووه ځلې وشيندي.
 ۱۷ کاهن دې لږ تېل چې د هغه د لاس په ورغوي کې پاتې دي،

راواخلي او د هغه کس چې پاکيږي د هغه د بني غوږ په نرمي، د بني لاس په غټي گوټي او د بني پښې په غټي گوټي وسولوي. (۱۸) کاهن به پاتې تېل چې د هغه په ورغوي کې دي، د هغه چا په سر باندې توی کړي چې پاکيږي او د هغه دپاره به د خښتن په حضور کې کفاره ادا کړي.

(۱۹) بيا دې کاهن د گناه نذرانه قرباني کړي او د هغه چا دپاره دې کفاره ادا کړي چې د خپلې ناپاکۍ څخه پاکيږي. له هغې وروسته به د سوځېدونکې نذرانې دپاره حيوان حلال کړي (۲۰) او د غلې دانې د نذرانې سره به يې د قربانۍ په ځای باندې وړاندې کړي. په دې ډول به د هغه کس دپاره کفاره ادا کړي او هغه به پاک شي.

(۲۱) که چېرې هغه کس غريب وي او نور څه نه شي اخیستلی، بايد يو وری د تاوان د نذرانې په توگه راوړي. کاهن به هغه خښتن ته د وقف کولو دپاره پورته ونيسي او د هغه کس دپاره به کفاره ادا کړي. هغه به يو کيلوگرام بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي، د غلې دانې د نذرانې دپاره راوړي او يوه پياله تېل. (۲۲) همدارنگه هغه کس به دوه کوټرې يا دوه قمري گانې راوړي، يوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د

سوځېدونکې نذرانې دپاره. (۲۳) هغه بايد په اتمه ورځ دا شيان د خپل ځان د پاکېدلو دپاره د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته راوړي. (۲۴) کاهن به وری او د زيتونو تېل د تاوان د نذرانې دپاره واخلي او خښتن ته به يې د وقف کولو دپاره پورته ونيسي. (۲۵) هغه به وری د تاوان د نذرانې په توگه حلال کړي او د هغه لږه وینه به واخلي او د هغه کس چې پاکېږي، د بني غور په نرمۍ، د بني لاس په غټې گوتې او د بني پښې په غټې گوتې به يې وسولوي. (۲۶) بيا دې کاهن لږ تېل راواخلي او د خپل چپ لاس په ورغوي کې دې توی کړي. (۲۷) هغه دې په خپله بني گوته د خپل ورغوي څخه لږ تېل اووه ځلې د خښتن په حضور کې وشیندي. (۲۸) د خپل ورغوي څخه دې لږ تېل په هماغو ځايونو باندې وسولوي چې د تاوان د نذرانې وینه يې ورباندې سولولې وه، يعنې د هغه کس چې پاکېږي د هغه د بني غور په نرمۍ، د بني لاس په غټې گوتې او د بني پښې په غټې گوتې دې هغه وسولوي. (۲۹) کاهن به هغه تېل چې د هغه په ورغوي کې پاتې دي، د هغه کس په سر باندې چې پاکېږي، توی کړي او په دې ډول به د هغه دپاره د خښتن په حضور کې کفاره ادا کړي. (۳۰-۳۱) بيا به هغه کس د هغو کوټرو يا قمري گانو څخه يوه د گناه د نذرانې په توگه او بله د سوځېدونکې نذرانې په توگه د غلې دانې

د نذرانې سره یوځای قرباني کړي. په دې ډول به کاهن د هغه کس دپاره چې پاکيږي، د څښتن په حضور کې کفاره ادا کړي. (۳۲) دا مقررات د هغه چا دپاره دي چې د پوستکي په ساري ناروغۍ باندې اخته وي او د خپل ځان د پاکوالي دپاره هغه نذرانې چې رواج وي، نه شي اخیستلی.»

په کورونو کې چناسکې

(۳۳) څښتن موسی او هارون ته وویل: (۳۴) «کله چې تاسو د کنعان خاورې ته چې تاسو ته یې ستاسو د ملکیت په توګه درکوم، ورننوځئ او که چېرې په تاسو کې څوک په یو کور کې یوه چناسکه چې ما درلېږلې ده پیدا کړي، (۳۵) نو د هغه کور خاوند باید لار شي او کاهن ته دې داسې ووايي چې ما په خپل کور کې یو شی لیدلی دی چې د چناسکې په شان ښکاري. (۳۶) کاهن به داسې حکم وکړي چې مخکې له دې چې هغه د چناسکې د معاینه کولو دپاره لار شي، هرڅه دې د هغه کور څخه راوویستل شي. که نه، نو هرڅه چې په هغه کور کې دي، هغه به ناپاکه اعلان شي. له هغې وروسته دې کاهن دننه لار شي او کور دې معاینه کړي. (۳۷) هغه دې په دېوالونو باندې چناسکې معاینه کړي. که چېرې په هغه کې شین بخن یا سوربخن داغونه

وي چې دېوال خرابوي، (۳۸) نو کاهن به د هغه کور څخه لار شي او کور به د اوو ورځو دپاره بند کړي. (۳۹) په اوومه ورځ به کاهن بېرته راشي او هغه کور به بيا معاینه کړي. که چېرې چناسکه په دېوالونو باندې خپره شوې وي، (۴۰) هغه دې حکم وکړي چې هغه تیرې چې چناسکې ورباندې پیدا شوې دي، هغه دې لېرې شي او د ښار څخه دې دباندې په یو ناپاک ځای کې وغورځول شي. (۴۱) له هغې وروسته باید کاهن ټول دننني دېوالونه په یو چا باندې وتوږي او خاوره دې د ښار څخه دباندې په یو ناپاکه ځای کې وغورځوي. (۴۲) بیا دې د هغو تېرو په ځای چې لېرې کړای شوې دي د نورو تېرو څخه کار واخیستل شي او دېوالونو ته دې نوی اخیږ ورکړای شي.

(۴۳) که چېرې د دېوالونو د تېرو د لېرې کولو، توږلو او اخیږولو نه وروسته بیا په هغه کور کې چناسکه رابنکاره شي (۴۴) نو کاهن دې لار شي او هغه دې بیا معاینه کړي. که چېرې په کور کې چناسکه خپره شوې وي، نو دا یوه خرابوونکې چناسکه ده او دا کور ناپاک دی. (۴۵) هغه کور باید وران شي او د هغه تیرې، تیرونه او ټوله خاوره باید د ښار څخه دباندې یو ناپاکه ځای ته یووړل شي. (۴۶) په هغه دوران کې چې کاهن هغه کور

بند اعلان کړی وي، نو هرڅوک چې هغه ته ننوځي، هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وي. (۴۷) همدارنگه هرڅوک چې په هغه کور کې خوب کوي يا خوراک کوي، بايد خپل کالي ووينځي.

(۴۸) خو که چېرې کاهن راشي او هغه معاینه کړي، نو که د کور د اخپرولو څخه وروسته چپاسکه خپره شوې نه وي، نو هغه به کور پاک اعلان کړي، ځکه چې چپاسکه ورکه شوې ده. (۴۹) هغه دې د کور د پاکولو دپاره دوه مرغی، د سبر لرگی، سور تار او د وپلني بوتی راواخلي. (۵۰) هغه به د دغو مرغیو څخه یوه د خټو د لوبني دپاسه چې د چينې تازه اوبه په کې وي، حلاله کړي. (۵۱) بیا دې د سبر لرگی، د وپلني بوتی، سور تار او ژوندی مرغی راواخلي او هغه دې د مړې مرغی په وینه او تازه اوبو کې غوټه کړي او په کور باندې دې اووه ځلې وشیندي. (۵۲) په دې ډول به کاهن هغه کور د مرغی په وینه، تازه اوبو، ژوندی مرغی، د سبر په لرگی، د وپلني په بوتی او سور تار باندې پاک کړي. (۵۳) بیا دې هغه ژوندی مرغی د ښار څخه دباندې په صحرا کې خوشې کړي. په دې ډول به هغه د کور دپاره د پاکوالي مراسم سرته ورسوي او هغه به پاک شي.»

(۵۴) دا مقررات د پوستکي د هرې ساري ناروغی دپاره دي

لکه خارښت، ^(۵۶-۵۵) زخم، دانې يا داغ او همدارنگه په کاليو يا په کور کې چناسکه. ^(۵۷) د دې مقرراتو له مخې دا پرېکړه کېدای شي چې يو شى په کوم وخت کې پاک دی او په کوم وخت کې ناپاک.

په جنسي لحاظ د بدن ناپاکي

۱) څښتن موسى او هارون ته وويل: ^(۲) «د اسراييليانو سره خبرې وکړئ او ورته ووايئ: کله چې د يو سړي د تناسلي الې څخه زوه راووځي، هغه زوه ناپاکه ده. ^(۳) که دا زوه د هغه د تناسلي الې څخه رابهيږي يا دا بهېدل د پرسوب له امله بند شوي وي، هغه به ناپاک کړي. ^(۴) که داسې سړى چې زوه ورڅخه راوځي، که هغه په هرې بستري باندې ځملي او يا په هر شي باندې کښېني هغه شى به ناپاک شي. ^(۵) هرڅوک چې د هغه د بستري سره ولگيږي، ^(۶) يا په هغه شي باندې کښېني چې هغه سړى ورباندې ناست ؤ، نو هغه کس بايد خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک پاتې شي. ^(۷) هرڅوک چې د هغه سړي سره ولگيږي، بايد خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک پاتې شي. ^(۸) که چېرې هغه کس چې زوه ورڅخه راوځي په

داسې يو كس باندي چې هغه پاك وي ليارې واچوي، هغه سړي بايد خپل كالي ووينځي او غسل دې وكړي، خو هغه به تر ماننامه پورې ناپاك پاتې شي. (۹) كه دا سړي په كوم زين باندي كنبښي، هغه به ناپاك شي (۱۰) او هرڅوك چې د هغه شي سره ولگيري چې دا سړي ورباندي ناست ؤ، هغه به تر ماننامه پورې ناپاك وي. هرڅوك چې داسې شيان راپورته كړي، هغه بايد خپل كالي ووينځي او غسل دې وكړي، خو تر ماننامه پورې به ناپاك پاتې شي. (۱۱) كه چېرې يو سړي چې زوه ورڅخه راووي او خپل لاسونه يې نه وي وينځلي، په كوم بل كس باندي ولگيري، نو هغه څوك چې دې ورسره لگېدلي دي بايد خپل كالي ووينځي او غسل دې وكړي، خو هغه به تر ماننامه پورې ناپاك پاتې شي. (۱۲) كه هغه سړي چې زوه ورڅخه راووي د خټو هر لوبښي ته لاس وروړي، هغه بايد مات شي او كه د لرگي كوم لوبښي ته لاس وروړي، هغه بايد ووينځل شي.

(۱۳) له هغې وروسته چې د زوي د راوتلو څخه د دغه سړي علاج وشي، هغه بايد اووه ورځې صبر وكړي او بيا دې د چينې په تازه اوبو كې خپل كالي ووينځي او غسل دې وكړي، نو هغه به پاك شي. (۱۴) هغه بايد په اتمه ورځ دوه كوترې يا دوه

قمری گانې واخلي او د خښتن حضور ته دې د سپېڅلې خېمې د دروازې خولې ته راشي او هغه دې کاهن ته ورکړي. (۱۵) کاهن دې هغه قرباني کړي، یوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوځېدونکې نذرانې دپاره. په دې ډول به کاهن د خښتن په حضور کې د هغه سړي دپاره د هغه د زوې د راوتلو له امله کفاره ادا کړي.

(۱۶) کله چې له یو سړي څخه مني راووخې، هغه باید خپل ټول ځان ووینځي، خو هغه به تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي. (۱۷) هر هغه شی چې د ټوکر یا څرمنې څخه جوړ شوی وي او مني ورباندې لوېدلي وي باید ووینځل شي، خو هغه به تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي. (۱۸) سړی او ښځه دواړه باید د یوځای کېدلو څخه وروسته غسل وکړي، خو تر مابنامه پورې به ناپاک پاتې شي.

(۱۹) کله چې یوه ښځه میاشتینۍ ناروغي ولري، هغه اووه ورځې ناپاکه پاتې کېږي. هرڅوک چې دې ښځې ته لاس وروړي، هغه به تر مابنامه پورې ناپاک وي. (۲۰) که هغه د خپلې میاشتینۍ ناروغۍ په وخت کې په هر شي باندې کښېني یا ورباندې ځملي، هغه شی به ناپاک شي. (۲۱-۲۳) هرڅوک چې د

هغې د بستري يا هر هغه شي سره چې هغه ورباندې ناسته وي ولگيږي، بايد خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي. (۲۴) که چېرې يو سړی د هغې بنځې سره په هغه وخت کې يوځای شي کله چې د هغې مياشتينی ناروغي پيل کيږي، هغه سړی به اووه ورځې ناپاک وي. په هرې بستري باندې چې هغه خملي هغه بستره به ناپاکه شي.

(۲۵) که چېرې د يوې بنځې څخه د مياشتينی ناروغي څخه پرته د ډېرو ورځو دپاره وينه بهيږي، يا برسېره په عادي مياشتينی ناروغي د هغې څخه وينه بهيږي، نو ترڅو پورې چې دا وينه بهيږي، هغه بنځه د مياشتينی ناروغي په شان ناپاکه پاتې کيږي. (۲۶) په دې موده کې که چېرې هغه په هره بستره باندې خملي او يا په هر شي باندې چې کنبېني هغه به ناپاک شي. (۲۷) هرڅوک چې دغو شيانو ته لاس وروړي هغه به ناپاک شي. هغه بايد خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي، خو تر مابنامه پورې به ناپاک پاتې شي. (۲۸) وروسته له دې چې د هغې وينه ودرېږي، بايد اووه ورځې صبر وکړي، نو بيا به هغه پاکه شي. (۲۹) په اتمه ورځ بايد هغه بنځه دوه کوتري يا دوه قمري گانې واخلي او هغه

دې د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته راوړي. (۳۰)
کاهن دې یوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوځېدونکې
نذرانې دپاره قرباني کړي. په دې ډول به هغه د خښتن په حضور
کې د هغې بڼځې دپاره د هغې د وینې د بهېدلو د ناپاکۍ په خاطر
کفار ادا کړي.

(۳۱) کله چې ستاسو څخه کوم یو ناپاک وي، باید د اسراییلو د
قوم څخه لېرې واوسېږي. که نه، نو زما سپېڅلې خېمه به چې د
کمپ په منځ کې ده، ناپاکه شي او ټول قوم به مړ شي.»

(۳۲-۳۳) دا مقررات د هغه سړي په اړه دي چې د هغه څخه زوه
یا مني راوځي او د هغې بڼځې په اړه چې د میاشتینۍ ناروغۍ په
دوران کې وي او یا د هغه سړي په اړه چې د یوې ناپاکې بڼځې
سره یوځای شي.

د کفارې ورځ

(۱) د هارون د دوو زامنو د مړینې څخه وروسته چې خښتن
ته ورنژدې شول او مړه شول، خښتن د موسی سره خبرې وکړې.
(۲) هغه وویل: «خپل ورور هارون ته ووايه چې یوازې په یو

مناسب وخت کې دې ډېر سپېڅلي ځای ته چې د پردې شاته دی ورننوځي، ځکه دا هغه ځای دی چې زه په کې په ورېځو کې د لوظ د صندوق د سرپوښ د پاسه رابنکاره کېږم. که هغه سرغړونه وکړي، نو وبه وژل شي. ^(۳) کله چې هارون د گناه د نذرانې دپاره یو خوسی او د سوځېدونکې نذرانې دپاره یو پسه راوړي، بیا هغه کولای شي چې ډېر سپېڅلي ځای ته ورننوځي.»

^(۴) بیا څښتن دا لارښوونې وکړې: «مخکې له دې چې هارون ډېر سپېڅلي ځای ته ننوځي، هغه باید غسل وکړي او د کاهنتوب دغه سپېڅلي کالي دې واغوندي: د کتان کمیس، نېکرونه، پټی او لونگی. ^(۵) د اسراییلو قوم دې هارون ته دوه سپرلي د گناه د نذرانې دپاره او یو پسه د سوځېدونکې نذرانې دپاره ورکړي. ^(۶) هارون دې یو غویی د خپلې گناه د نذرانې دپاره وړاندې کړي چې د خپل ځان او خپلې کورنۍ دپاره کفاره ادا کړي. ^(۷) بیا دې هغه دوه سپرلي واخلي او د سپېڅلي خېمې د دروازې په خوله کې دې د څښتن په حضور کې وړاندې کړي. ^(۸) هغه دې د دوو سپرلیو دپاره پچه واچوي او د دوه تیرو څخه دې کار واخلي، په یوې باندې دې د څښتن دپاره نښه وکړي او په بلې باندې دې د عزازیل دپاره. ^(۹) هارون به هغه سپرلي چې

د څښتن دپاره د پچې په وسیله غوره شوی وي، د گناه د نذرانې په توگه قرباني کړي. ⑩ کوم سپرلی چې د عزازیل دپاره غوره شوی و هغه به څښتن ته ژوندی وړاندې شي او په دښته کې به عزازیل ته ورولېږل شي، د دې په خاطر چې د قوم د گناهونو دپاره کفارو ادا کړي.

⑪ کله چې هارون یو غویي د خپلې گناه د نذرانې دپاره حلال کړي چې د خپل ځان او خپلې کورنۍ دپاره کفارو ادا کړي، ⑫ نو هغه به د قربانۍ د ځای څخه د اور یو لوبڼی چې د لگول شویو سکارو څخه ډک وي او دوه موتي بڼه میده شوي خوشبويي راواخلي او هغه دې ډېر سپېڅلي ځای ته راوړي. ⑬ هغه به هلته د څښتن په حضور کې خوشبويي په اور باندې واچوي او د خوشبويي لوگی به د لوظ د صندوق سرپوښ پټ کړي، ترڅو هارون هغه ونه ویني او مړ نه شي. ⑭ د غویي لږه وینه به واخلي او په خپلې گوتې باندې به یې د سرپوښ مخکینی برخې ته وشیندي او بیا به د هغې څخه لږه د لوظ د صندوق مخې ته اووه ځلې وشیندي.

⑮ بیا به هارون د گناه د نذرانې سپرلی د قوم په خاطر حلال کړي او د هغه وینه به ډېر سپېڅلي ځای ته یوسي او هماغسې

کار به ورسره وکړي چې د غويي په وينه باندې يې کړی ؤ. هغه به د لوظ د صندوق په سرپوښ او د صندوق مخې ته وشيندي.

١٦ په دې ډول به هغه د پاکولو مراسم سرته ورسوي چې ډېر سپېڅلی ځای د اسراييلو د قوم د ناپاکۍ او د هغوی د ټولو گناهونو څخه پاک کړي. هغه دې دا کار د سپېڅلې خېمې دپاره هم وکړي، ځکه چې هغه د کمپ په منح کې ولاړه ده او کمپ په مذهبي لحاظ ناپاک دی. ١٧ له هغه وخت څخه چې هارون ډېر سپېڅلی ځای ته د کفارې د ادا کولو دپاره ننوځي، د هغه د راوتلو پورې بايد هېڅوک په خېمه کې نه وي. کله چې هغه د خپل ځان، خپلې کورنۍ او ټول قوم دپاره کفاره ادا کوي، ١٨ نو بايد بيا د نذرانو د سوځولو دپاره د قربانۍ ځای ته لاړ شي او هغه پاک کړي. هغه بايد د غويي او سپرلي لږه وينه واخلي او د قربانۍ د ځای په ښکرونو باندې دې وسولوي. ١٩ هغه بايد په خپله گوته لږه وينه واخلي او د قربانۍ په ځای باندې دې اووه ځلې وشيندي. په دې ډول دې هغه د اسراييلو قوم د ناپاکۍ څخه پاک او سپېڅلی کړي.

د گناهونو د لپرې کولو سپرلی

٢٠ کله چې هارون د ډېر سپېڅلي ځای، د سپېڅلې خېمې

پاتې برخې او د قربانۍ د ځای د پاکولو مراسم سرته ورسوي،
هغه به هغه ژوندی سپرلی خښتن ته وړاندې کوي چې د عزازیل
دپاره غوره شوی دی. (۲۱) هغه دې دواړه لاسونه د ژوندي سپرلي
په سر باندې کېږدي او په هغه باندې دې د اسراییلو د قوم د ټولو
بدکاریو، گناهونو او سرکښیو اقرار وکړي او هغه دې د سپرلی په
سر باندې واچوي. هغه به دا سپرلی لپرې دښتې ته ولپري او یو
داسې سپرې ته دې وسپاري چې د دې کار دپاره ټاکل شوی وي.
(۲۲) کله چې هغه سپرې هغه سپرلی په دښته کې خوشې کړي، نو
هغه سپرلی به د هغوی ټول گناهونه د خپل ځان سره یو شار
ځای ته یوسي.

(۲۳) بیا دې هارون سپېڅلي خېمې ته ورننوځي او د کتان هغه
کالي چې ډېر سپېڅلي ځای ته د ورننوتلو څخه مخکې یې
اغوستی ؤ، وباسي او هلته دې پرېږدي. (۲۴) هغه به په یو سپېڅلي
ځای کې غسل وکړي او خپل عادي کالي به واغوندي. بیا به هغه
دباندي راووځي او یوه سوځېدونکې نذرانه به د ځان او یوه د
قوم دپاره قرباني کړي، د دې په خاطر چې د خپل ځان او د
هغوی دپاره کفار ادا کړي. (۲۵) همدارنگه هغه به د قربانۍ په
ځای باندې د حیوان وازگه چې د گناه د نذرانې دپاره ده،

وسوځوي. (٢٤) هغه سړی چې سپرلی یې په دښته کې عزایل ته ورپرېښود، باید کمپ ته د بېرته راتګ څخه مخکې خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي. (٢٧) هغه غویي او سپرلی چې د ګناه د نذرانو دپاره ورڅخه کار واخيستل شو او د هغو وینه د کفارې د ادا کولو دپاره ډېر سپېڅلي ځای ته راوړل شوه، باید د کمپ څخه دباندې یووړل شي. د هغو پوستکي، غوښه او خوشایي دې وسوځول شي. (٢٨) کوم سړی چې هغه سوځوي باید خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي، له هغې وروسته هغه کمپ ته ننوتلی شي.

د کفارې د ورځې لمانځل

(٢٩) په لاندېنيو مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. د اوومې میاشتې په لسمه ورځ تاسو ټول اسرایليان او هغه پردي خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي، باید روژه ونیسئ او هېڅ کار باید ونه کړئ، (٣٠) ځکه چې په دې ورځ به ستاسو د پاکولو دپاره کفاره ادا شي. بیا به تاسو د څښتن په حضور کې د خپلو ټولو ګناهونو څخه پاک شئ. (٣١) دا به د سبت په شان د آرام کولو سپېڅلې ورځ وي، په دې ورځ باید تاسو روژه ونیسئ. په دغو مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. (٣٢) هغه کاهن چې

مسح شوی وي او د خپل پلار په ځای د لوی کاهن په توگه
 وقف شوی وي، هغه دې کفاره ادا کړي. هغه دې د کتان سپېڅلي
 کالي واغوندي (۳۳) او دا مراسم دې سرته ورسوي د دې په خاطر
 چې ډېر سپېڅلی ځای، د سپېڅلي خېمې پاتې برخې او د قربانۍ
 ځای پاک کړي او د کاهنانو او ټول قوم دپاره کفاره ادا کړي. (۳۴)
 د اسراييليانو د ټولو گناهونو دپاره دې په کال کې يوځل کفاره
 ادا شي. په دې مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي.»
 نو څنگه چې څښتن موسی ته امر کړی ؤ، هماغسې وشول.

د وينې خوړل حرام دي

① څښتن موسی ته امر وکړ (۲) چې هارون او د هغه زامنو
 او د اسراييلو ټول قوم ته لاندېني حکمونه ورکړي. (۳-۴) که د
 اسراييلو څخه يو څوک يو غویي يا يو وری يا يوه وزه څښتن ته
 د نذرانې په توگه د سپېڅلي خېمې د دروازې د خولې څخه پرته
 په بل هرځای کې حلال کړي، هغه به شريعت مات کړی وي.
 هغوی وينه تويه کړې ده او د خدای د قوم څخه بايد وشړل شي.
 ⑤ د دې حکم معنی دا ده چې د اسراييلو خلک به له همدې
 وخت څخه څښتن ته هغه حيوانات راوړي چې په صحرا کې يې

حلالول. هغوی باید هغه کاهن ته د سپېڅلې خېمې د دروازې خولې ته راوړي او د سلامتی د نذرانو په توګه دې قرباني کړي. ⑥ کاهن دې د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې هغه وینه د څښتن د قربانی په ځای باندې وشیندي او وازګه دې وسوځوي چې بوی یې په څښتن باندې ښه لګیږي. ⑦ د اسراییلو قوم باید نور په صحرا کې د هغو پېریانو دپاره قرباني ونه کړي چې د سپرلیو په شان ښکاري او په دې کار سره دې د څښتن سره بې وفایي نه کوي. د اسراییلو قوم باید تل تر تله په دې حکم باندې عمل وکړي.

⑧ که چېرې کوم اسراییلی یا پردی کس چې د دوی په منځ کې اوسېږي، سوځېدونکې نذرانه یا کومه بله قرباني ⑨ څښتن ته د نذرانې په توګه د سپېڅلې خېمې د دروازې د خولې څخه پرته په بل هرځای کې وړاندې کړي، د خدای د قوم څخه به وشرل شي.

⑩ که چېرې کوم اسراییلی یا هغه پردی کس چې د دوی په منځ کې اوسېږي کومه وینه وخورې، څښتن وایي چې د هغه په خلاف به شي او د خپل قوم څخه به یې وشرې. ⑪ د هر ژوندي شي ژوند په وینه کې دی او څښتن هغه د اسراییلو قوم ته

ورکړې ده، د دې په خاطر چې د قربانی په حای باندې د حان دپاره کفاره ادا کړي. همدا وینه ده چې د یو چا د ژوند دپاره کفاره ادا کوي. (۱۲) په دې خاطر خبنتن د اسراییلو قوم ته ویلي دي چې نه به دوی او نه به هغه پردی کس چې د دوی په منخ کې اوسېږي، وینه وخورې.

(۱۳) که چېرې کوم اسراییلی یا پردی کس چې د دوی په منخ کې اوسېږي، یو داسې حیوان یا مرغی ښکار کړي چې هغه حلال وي، باید د هغه وینه په حَمکه باندې تویه کړي او په خاورو باندې دې پته کړي. (۱۴) د هر ژوندي شي ژوند په وینه کې دی، نو په دې خاطر خبنتن د اسراییلو قوم ته ویلي دي چې باید د هېڅ یو ژوندي شي وینه ونه خوري. هرڅوک چې هغه وخورې، باید د خدای د قوم خخه وشرل شي.

(۱۵) هرڅوک، که هغه اسراییلی یا پردی وي د یو داسې حیوان غوښه وخورې چې په خپل مرگ باندې مړ شوی وي یا د وحشي حیواناتو له خوا وژل شوی وي، باید خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي. هغه به تر مابنامه پورې ناپاک وي، بیا به پاک شي. (۱۶) خو که چېرې هغه خپل کالي ونه ووينځي او غسل ونه کړي، نو د خپلو بدو سزا به وويني.

زنا او نور بد عملونه

① څښتن موسی ته وویل: ② «د اسراییلو د خلکو سره خبرې وکړه او ورته ووايه چې زه ستاسو څښتن خدای یم. ③ د مصر د خلکو په شان کار مه کوئ چې یو وخت تاسو په کې اوسېدلئ، یا د کنعان د خلکو په شان کار مه کوئ چې زه اوس تاسو هلته بیا یم. ④ تاسو باید زما قوانینو ته غاړه کېږدئ او زما د فرمانونو له مخې عمل وکړئ. زه ستاسو څښتن خدای یم. ⑤ زما په فرمانونو او قوانینو باندې عمل وکړئ، ځکه څوک چې هغو ته غاړه کېږدي د هغو په وسیله به ژوند وکړي. زه څښتن یم.»

⑥ هېڅوک دې د خپلو نژدې خپلوانو سره زنا نه کوي. زه څښتن یم. ⑦ د خپلې مور سره په زنا کولو سره د خپل پلار سپکاوی مه کوئ. هغه ستاسو مور ده، د هغې سره زنا مه کوئ. ⑧ د خپل پلار د نورو ښځو سره په زنا کولو سره د خپل پلار سپکاوی مه کوئ. ⑨ د خپلې سکه یا ناسکه خور سره که هغه ستاسو د پلار لور وي یا د مور، که هغه تاسو سره په یو کور کې زېږېدلې وي یا په بل ځای کې، د هغې سره زنا مه کوئ. ⑩ د خپلې لمسی سره زنا مه کوئ، هغه به ستاسو دپاره سپکاوی وي.

۱۱) د یوې ناسکه خور سره زنا مه کوی، هغه هم ستاسو خور ده.

۱۲) د خپل پلار د خور سره زنا مه کوی، هغه ستاسو د پلار

نژدې خپلوانه ده. ۱۳) د خپلې مور د خور سره زنا مه کوی، ځکه

چې هغه ستاسو د مور نژدې خپلوانه ده. ۱۴) د خپل تره د بڼځې

سره په زنا کولو د خپل تره سپکاوی مه کوی، هغه هم ستاسو

نژدې خپلوانه ده. ۱۵) د خپلې انږور سره زنا مه کوی. هغه ستاسو

د زوی بڼځه ده. ۱۶) د خپلې ورنډار سره زنا مه کوی، دا به

ستاسو د ورور دپاره سپکاوی وي. ۱۷) که تاسو د یوې بڼځې

سره ځملي، نو د هغې د لور یا د هغې د لمسی سره زنا مه کوی،

ځکه چې هغوی د هغې نژدې خپلوان دي. دا ډېر بد کار دی. ۱۸)

ترڅو پورې چې ستاسو بڼځې ژوندی وي، د خپلو بڼينو سره د

دوهمې بڼځې په توگه واده مه کوی او د هغوی سره زنا مه کوی.

۱۹) د یوې بڼځې سره د هغې د میاشتینې ناروغی په دوران

کې مه یوځای کېږئ، ځکه چې هغه ناپاکه ده. ۲۰) د بل سړي د

بڼځې سره زنا مه کوی او په هغې باندې خپل ځان مه ناپاکه

کوی. ۲۱) د خپلو ماشومانو څخه هېڅ یو ماشوم مه ورکوی چې

د مولک د بت دپاره قرباني شي. زه ستاسو څښتن خدای یم او

په دې کار به زما سپکاوی وشي. ۲۲) هېڅ یو سړی د بل

سړي سره بد کار نه کوي، د دې څخه خدای کرکه کوي. (۲۳) د
يو حيوان سره جنسي اړیکې مه ساتئ او په دې ډول په دې کار
خپل ځان مه ناپاکه کوی. یوه بڼه باید یو حیوان ته د جنسي
اړیکو په خاطر خپل ځان وړاندې نه کړي، دا ډېر بد کار دی.

(۲۴) په دې عملونو باندې خپل ځانونه مه ناپاکه کوی، ځکه
چې نورو قومونو په دې ډول خپل ځانونه ناپاکه کړل. دا هغه
قومونه دي چې په دې خاوره کې اوسېږي او څښتن یې د دې په
خاطر وباسي، ترڅو تاسو وکولای شئ چې هغې خاورې ته
ورننوخئ. (۲۵) د هغوی عملونو هغه خاوره ناپاکه کړې ده، نو
څښتن هغې خاورې ته سزا ورکوي او هغه مجبوروي چې خپل
اوسېدونکي وشړي. (۲۶-۲۷) هغوی دا ټول د کرکې وړ کارونه وکړل
او هغه خاوره یې ناپاکه کړه، خو تاسو باید داسې ونه کړئ. تاسو
ټول که هغه اسرایلیان وي یا هغه پردي خلک چې تاسو سره
اوسېږي، د څښتن په قوانینو او حکمونو باندې عمل کوی. (۲۸) که
چېرې تاسو دا ځمکه ناپاکه کړئ، نو هغه به تاسو ایسته
وغورځوي لکه څنګه چې ستاسو څخه مخکې قومونه یې
غورځولي وو. (۲۹) نو هرڅوک چې د داسې کارونو څخه چې د
کرکې وړ دي کوم کار وکړي، نو د خدای د قوم څخه به وشړل

شي.»

③ څښتن وويل: «زما امرونو ته غاړه كېږدئ او د هغو د كركې وړ رواجونو څخه پيروي مه كوئ چې ستاسو د راتگ څخه مخكې به كېدل او په هغو باندې خپل ځانونه مه ناپاكيه كوئ. زه ستاسو څښتن خدای يم.»

اخلاقي او مذهبي قوانين

① څښتن موسی ته وويل: ② «د اسراييلو د ټول قوم سره خبرې وكړه او ورته ووايه: سپېڅلي اوسئ، ځكه چې زه ستاسو څښتن خدای سپېڅلی يم. ③ تاسو هر يو بايد د خپل مور او پلار درناوی وكړئ او بايد د سبت د ورځې څخه پيروي وكړئ. زه ستاسو څښتن خدای يم.»

④ ما مه پرېږدئ او د بتانو عبادت مه كوئ. د فلزاتو څخه خدايان مه جوړوئ او عبادت يې مه كوئ. زه ستاسو څښتن خدای يم.

⑤ كله چې تاسو د سلامتې د نذرانې دپاره څښتن ته يو حيوان قرباني كوئ، هغه په يوې داسې طريقې سره قرباني كړئ

چې زما له خوا قبوله شي. ⑥ غوښه بايد په هماغه ورځ چې قرباني كوي وخورئ يا په راتلونكې ورځ. هرڅه چې تر درېمې ورځې پورې پاتې شي، بايد وسوځول شي. ⑦ كه چېرې د هغې څخه لږه په درېمه ورځ وخورل شي، هغه ناپاكيه ده او دا نذرانه به قبوله نه شي. ⑧ هرڅوك چې هغه وخوري، هغه به گناهكار وي، ځكه چې هغه څه چې څښتن ته سپېڅلي دي، هغه يې عادي گڼلي دي. هغه كس بايد د خداي د قوم څخه وشړل شي.

⑨ كله چې تاسو د خپلې ځمكې حاصلات لو كوي، نو هغه د پټي تر غاړو پورې مه لو كوي او هغه وري چې د لو څخه پاتې شوي وي، هغه مه راتولوئ. ⑩ خپل د انگورو باغ ته دوهم ځل مه ورځئ او هغه انگور مه راتولوئ چې رالوېدلي وي. هغه غريبانو او پرديو خلكو ته پرېردئ. زه ستاسو څښتن خداي يم.

⑪ غلامه كوي. يو بل ته دروغ مه وايئ او يو بل مه غولوئ.

⑫ زما په نوم په دروغو قسم مه خوري او په دې ډول د خپل خداي نوم مه سپكوي. زه ستاسو څښتن خداي يم.

⑬ خپل گاونډي مه لوټوي او هغه مه غولوئ. د يو مزدور

اجوره حتى د يوې شپې دپاره هم مه ځنډوي. ⑭ كڼو خلكو ته

ښکښلې مه کوی او د ړندو په مخکې داسې شی مه ږدی چې
هغوی ورباندې وښویږي، زما څخه ووپرېږی. زه ستاسو څښتن
خدای یم.

①۵ عدالت تر پښو مه لاندې کوی. د غریب طرفداري مه کوی

او د لویانو خاطر مه کوی، خو د نورو سره په انصاف قضاوت
وکړی. ①۶ د هېچا په اړه دروغ مه خپروئ او کله چې یو کس په
محکمه کې په مرگ باندې محکوم وي، نو ښکاره خبرې وکړی،
کېدای شي چې ستاسو شاهدي د هغه سره مرسته وکړي. زه
څښتن یم.

①۷ د خپل ورور سره په خپل زړه کې کینه مه ساتی. هغه په

ښکاره د خپلې گناه په خاطر ورته، ترڅو د هغه په گناه کې
شریک نه شی. ①۸ د خپلو خلکو څخه د بدل اخیستلو پسې مه
گرځی. د هغوی څخه کرکه مه کوی، خو د خپل گاونډي سره د
خپل ځان په شان مینه کوی. زه څښتن یم.

①۹ زما د فرمانونو څخه پیروي وکړی. غیر همجنس کورني

حيوانات د نسل د پیدا کولو دپاره سره مه یوځای کوی. په خپل
پټي کې دوه ډوله تخمونه مه کړی. داسې کالي مه اغوندی چې د

دوو مختلفو جنسونو څخه جوړ شوي وي.

②۰ که چېرې يو کس د يوې داسې وينځې سره چې هغه د بل کس سره کوژدن شوې وي زنا وکړي، که څه هم هغه بل کس د هغې د ازادېدلو په خاطر پيسې نه وي ورکړې، نو بايد هغې وينځې او هغه کس ته چې د هغې سره يې زنا کړې وه، سزا ورکړل شي. خو هغوی دې ونه وژل شي، ځکه چې هغه ازاده شوې نه ده. ②۱ هغه سړی به د تاوان د نذرانې په توګه يو پسه د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې څښتن ته راوړي. ②۲ په هغه باندې به کاهن د څښتن په حضور کې د هغه د ګناه په خاطر کفاره ادا کړي او د هغه ګناه به وبخښل شي.

②۳ کله چې تاسو د کنعان خاورې ته ورننوځئ او د مېوې يوه ونه وکړئ، هغه مېوه د لومړنيو درېو کلونو دپاره حرامه وګڼئ. په دې موده کې تاسو بايد هغه مېوه ونه خورئ. ②۴ په څلورم کال به هغه ټوله مېوه ما يعنې څښتن ته د شکرګزاري په خاطر وقف شي. ②۵ خو په پنځم کال به هغه مېوه تاسو ته حلاله وي. که چېرې تاسو دا ټول کارونه وکړئ، ستاسو ونې به زياته مېوه ونيسي. زه ستاسو څښتن خدای يم.

٢٦ داسې غوښه مه خورئ چې وينه په کې وي. فال مه
گورئ او کوډې مه کوی. ٢٧ د خپلو شقیقو وینبتان مه خرابی او
بریره مه لندوی. ٢٨ د مړي په غم کې خپل بدنونه مه غوځوی او
خالونه ورباندې مه جوړوی. زه څښتن یم.

٢٩ د خپلو لورگانو څخه بدلمنې مه جوړوی او هغوی مه
شرموی. که داسې وکړئ، نو دا خاوره به په بدلمنی بدله شي او د
بدکاری څخه به ډکه شي. ٣٠ د سبت د ورځې څخه پیروي
وکړئ او د هغه ځای درناوی وکړئ چې زما عبادت په کې
کیري. زه څښتن یم.

٣١ هغو خلکو ته مه ورځئ چې هغوی دعوه کوي چې دوی
کولای شي د مړو سره خبرې وکړي. همدارنگه د فال کتونکو
پسې مه گرځئ، ځکه چې د هغوی په وسیله به تاسو ناپاک شی.
زه ستاسو څښتن خدای یم.

٣٢ د سپین ږيرو په مخکې پاڅپړئ، د مشرانو درناوی کوی
او زما څخه وپرېږئ. زه څښتن یم.

٣٣ د هغو پرديو خلکو سره بد چلند مه کوی چې ستاسو په

خاوره کې اوسېږي. (۳۴) د هغوی سره د یو اسرائیلي په شان چلند وکړئ او د خپلو ځانونو په شان ورسره مینه وکړئ. دا یاد ساتئ چې تاسو هم یو وخت د مصر په خاوره کې پردي وئ. زه ستاسو څښتن خدای یم.

(۳۵) کله چې تاسو یو شی اندازه کوئ یا هغه وزن کوئ، نو غلطي په کې مه کوئ او هېڅوک مه غولوی. (۳۶) د سمو ترازوگانو، سمو وزنونو او سمو اندازو څخه کار اخلئ. زه ستاسو څښتن خدای یم او ما تاسو د مصر څخه راوویستلی.

(۳۷) زما د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه پیروي کوئ. زه څښتن یم.»

د سرغړونې دپاره سزا

(۱) څښتن موسی ته وویل: (۲) «اسرائیلیانو ته ووايه: که ستاسو څخه یو څوک یا کوم پردي کس چې په اسرائیلو کې اوسېږي د خپلو ماشومانو څخه کوم ماشوم د مولک بت ته د قربانۍ په توګه وړاندې کړي، هغه باید ووژل شي. د قوم خلک دې هغه سنگسار کړي. (۳) زه به د هغه کس په خلاف شم او د

خپل قوم څخه به يې وشړم، ځکه چې مولک ته د خپلو ماشومانو په قرباني کولو سره يې زما سپېڅلي ځای ناپاک کړی او زما د سپېڅلي نوم سپکاوی يې کړی دی. ④ کله چې هغه کس داسې کار وکړي او قوم ورباندې خپلې سترگې پټې کړي او هغه کس ونه وژني، ⑤ نو زه به په خپله د هغه کس، د هغه د ټولې کورنۍ او هغو ټولو په خلاف شم چې د هغه سره يوځای زما سره بې وفايي کوي او د مولک عبادت کوي. زه به هغوی د خپل قوم څخه وشړم.

⑥ که چېرې تاسو هغو خلکو ته ورشئ چې کوډې کوي يا کولای شي چې د مړو سره خبرې وکړي، نو زه به ستاسو په خلاف شم او تاسې به د خپل قوم څخه وشړم. ⑦ خپل ځانونه پاک کړئ او سپېڅلي اوسئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يم. ⑧ زما د فرمانونو څخه پيروي وکړئ. زه څښتن يم چې تاسو پاک او سپېڅلي کوم.

⑨ که چېرې يو څوک خپل پلار يا خپلې مور ته ښکښلې وکړي، نو هغه بايد ووژل شي. نو خون به يې په خپله غاړه وي.

⑩ که چېرې يو سړی د بل سړي د ښځې سره زنا وکړي،

هغه سړی او هغه ښځه دواړه باید ووژل شي. (۱۱) که چېرې یو سړی د خپل پلار د ښځو څخه د یوې ښځې سره زنا وکړي، هغه خپل پلار سپکوي، نو هغه سړی او ښځه دواړه باید ووژل شي. خون به یې په خپله غاړه وي. (۱۲) که چېرې یو سړی د خپلې انډرور سره زنا وکړي، هغوی دواړه باید ووژل شي. کوم کار چې هغوی کړی دی، هغه ډېر بد کار دی او خون به یې په خپله غاړه وي. (۱۳) که چېرې یو سړی د یو بل سړي سره بد کار وکړي، نو هغوی د کرکې وړ کار کړی دی او دواړه باید ووژل شي. خون به یې په خپله غاړه وي. (۱۴) که چېرې یو سړی د یوې انجلۍ او د هغې د مور دواړو سره واده وکړي، نو درې واړه باید د خپل ډېر بد کار له امله وسوځول شي چې مړه شي، ترڅو ستاسو په منځ کې بدکاري نه وي. (۱۵) که چېرې یو سړی د یو حیوان سره جنسي اړیکې ولري، هغه باید د حیوان سره یوځای ووژل شي. (۱۶) که چېرې یوه ښځه د یو حیوان سره د جنسي اړیکو د لرلو هڅه وکړي، هغه باید د حیوان سره یوځای ووژل شي. خون به یې په خپله غاړه وي.

(۱۷) که چېرې یو سړی د خپلې سکه یا ناسکه خور سره واده وکړي، دا یوه رسوایي ده. هغوی باید په عام محضر کې د قوم

څخه وشړل شي. هغه د خپلې خور سپکاوی کړی دی او مسوولیت به یې په خپله غاړه وي. (۱۸) که چېرې یو سړی د یوې ښځې سره د میاشتینۍ ناروغۍ په دوران کې یوځای شي، هغوی دواړه دې د قوم څخه وشړل شي، ځکه چې هغوی د پاکوالي په اړه مقررات مات کړي دي.

(۱۹) د خپلې مور د خور یا د خپل پلار د خور سره زنا مه کوئ، ځکه چې دا کار به د یو نژدې خپلوان سپکاوی وي، د دغه بد کار مسوولیت به ستاسو دواړو په غاړه وي. (۲۰) که چېرې یو سړی د خپل تره د ښځې سره زنا کوي هغه خپل تره سپکوي. مسوولیت به د هغوی په غاړه وي، هغوی به بې اولاده پاتې شي. (۲۱) که چېرې یو سړی د خپلې وروڼې سره واده وکړي، هغوی به بې اولاده وي. هغه یو ناپاکه کار کړی او د خپل ورور سپکاوی یې کړی دی.»

(۲۲) څښتن وویل: «زما د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه پیروي وکړئ، ترڅو تاسو د کنعان د ځمکې څخه چې هلته مو راوړم، ونه شرم. (۲۳) د هغو خلکو د رواجونو څخه پیروي مه کوئ چې هلته اوسېږي او زه یې د دې په خاطر شرم، ترڅو تاسو وکولای شئ هغې خاورې ته ورننوځئ. زه د هغوی څخه د هغوی د ټولو

بدو عملونو له امله کرکه کوم. (۲۴) خو تاسو سره مې د دې غني او حاصلخېزې ځمکې وعده کړې ده، ترڅو هغه ستاسو ملکیت شي او هغه به تاسو ته درکوم. زه ستاسو څښتن خدای یم او تاسو مې د نورو قومونو څخه بېل کړي یئ. (۲۵) له دې امله تاسو باید د پاکو او ناپاکو حیواناتو او مرغانو ترمنځ ښکاره فرق وکړئ. هغه حیوانات یا مرغان چې هغه مې ناپاک اعلان کړي دي، مه خورئ. د هغو په خوړلو به ناپاک شی. (۲۶) تاسو به پاک او سپېڅلي شی، ځکه چې زه څښتن سپېڅلی یم. ما تاسو د نورو قومونو څخه بېل کړي یئ، ترڅو یوازې زما شی.

(۲۷) هر سړی یا هره ښځه چې دا دعوه کوي چې د مړو سره مشورې کوي، باید ووژل شي. تاسو باید هغه سنگسار کړئ، خون به یې په خپله غاړه وي.»

د کاهنانو سپېڅلتوب

(۱) څښتن موسی ته وویل: «د کاهنانو یعنې د هارون د زامنو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: هېڅ یو کاهن باید د خپلوانو د مړي د جنازې په مراسمو کې په گډون کولو سره خپل ځان ناپاک نه کړي، (۲) پرته له یو نژدې خپلوان څخه لکه د هغه مور

يا پلار، د هغه زوی يا لور، د هغه سکه ورور، (۳) يا يوه پېغله خور چې واده شوې نه وي او مېړه نه لري چې هغه وساتي. (۴) هغه به خپل ځان د هغه چا په مرگ باندې نه ناپاکه کوي چې د واده په وسيله د هغه خپلوان شوی وي.

(۵) هېڅ کاهن به په دې خاطر چې هغه داسې ښکاره شي چې د چا په مرگ باندې غمجن دی، نه به د خپل سر کومه برخه خرابي، نه به خپله ږيره لنډوي او نه به خپل بدن غوڅوي. (۶) هغه بايد پاک او سپېڅلی وي او زما نوم سپک نه کړي، ځکه چې هغه ماته په اور باندې د خوړو نذرانې تياروي او بايد سپېڅلی وي. (۷) يو کاهن بايد د يوې داسې ښځې سره واده ونه کړي چې هغه بدلمنه وي يا پېغله نه وي او يا د خپل مېړه له خوا ورته طلاق ورکړای شوی وي، ځکه چې هغه خپل خدای ته سپېڅلی دی. (۸) خلک بايد کاهن سپېڅلی وگڼي، ځکه چې هغه ماته د خوړو نذرانې وړاندې کوي. زه څښتن يم، زه سپېڅلی يم او خپل خلک سپېڅلي کوم. (۹) که چېرې د يو کاهن لور بدلمنه شي، نو هغه خپل پلار رسوا کوي او بايد وسوځول شي چې مړه شي.

(۱۰) لوی کاهن چې په سر باندې يې د مسح کولو تېل اچول

شوي دي او د دې دپاره وقف شوی دی چې د کاهنتوب کالي واغوندي، نو باید خپل وینستان گډوډ پرېږدي او خپل کالي ونه شلوي چې داسې ښکاره شي چې هغه د چا په مرگ باندې غمجن دی. (۱۱-۱۲) هغه ماته وقف شوی دی. خپل ځان باید ناپاک نه کړي او نه دې زما د سپېڅلي خېمې څخه په وتلو او هغه کور ته په ننوتلو سره چې مری په کې وي دا خېمه ناپاکه کړي، که څه هم هغه د ده د خپل پلار مری وي یا د مور. (۱۳) هغه باید د داسې انجلی سره واده وکړي چې پېغله وي. (۱۴) هغه باید د یوې کونډې یا طلاق شوې یا د داسې ښځې سره واده ونه کړي چې هغه بدلمنه وي، خو یوازې د خپلې قبیلې څخه د یوې پېغلې سره دې واده وکړي. (۱۵) که نه، نو د هغه اولادونه چې باید سپېڅلي وي، هغوی به ناپاک وي. زه څښتن یم او ما هغه د لوی کاهن په توگه غوره کړی دی.»

(۱۶) څښتن موسی ته وویل: (۱۷) «هارون ته ووايه چې ستا د اولادې څخه هېڅ یو سړی چې جسماني عیبونه ولري، نه شي کولای چې ماته د خوړو نذرانه وړاندې کړي. دا خبره به تل تر تله عملي کېږي. (۱۸) هېڅ یو سړی چې جسماني عیبونه په کې وي، نه شي کولای چې هغه نذرانه وړاندې کړي لکه څوک چې

ړوند وي، ګوډ وي، بدشکله يا بې ډوله وي، (١٩) د چا لاس يا
 پښه چې معيوبه وي، (٢٠) څوک په ملا باندې کړوپ وي يا ټيټ
 قدی وي، څوک چې د سترګې يا د پوستکي په ناروغۍ اخته وي
 او څوک چې خصي وي. (٢١) د هارون کاهن د اولادې څخه هېڅ
 يو سړی چې کوم جسماني عیبونه په کې وي، نه شي کولای چې
 ماته د خوړو يوه داسې نذرانه وړاندې کړي چې په اور باندې
 تيارېږي. (٢٢) داسې سړی کولای شي چې هغه خواړه وخوري
 چې ماته وړاندې شوي وي، يعنې د خوړو سپېڅلې نذرانه او د
 خوړو ډېره سپېڅلې نذرانه. (٢٣) خو په دې خاطر چې په هغه کې
 جسماني عيب دی، هغه دې سپېڅلې پردې او د قربانۍ ځای ته
 نژدې رانه شي او زما سپېڅلی ځای او هرڅه چې په کې دي هغه
 دې نه ناپاکه کوي، ځکه چې زه څښتن يم او کاهنان سپېڅلي
 کوم.»

(٢٤) نو موسی دا هرڅه هارون او د هغه زامنو او ټولو
 اسراييليانو ته وويل.

د نذرانو سپېڅلتوب

١) څښتن موسی ته وويل: (٢) «هارون او د هغه زامنو ته

ووایه چې د هغو پاكو نذرانو درناوی وكړي چې اسراييليان يې ماته وقف كوي، ترڅو هغوی زما سپېڅلی نوم سپك نه كړي. زه څښتن یم. ③ كه چېرې ستاسو د اولادې څخه كوم يو د ناپاكي په حال كې هغو سپېڅلو نذرانو ته ورنژدې شي چې د اسراييلو قوم ماته وقف كړې دي، هغه بيا هېڅكله د قربانۍ په ځای كې خدمت نه شي كولاى. دا خبره به تل تر تله عملي كېږي. زه څښتن یم.

④ كه چېرې د هارون د اولادې څخه كوم يو د پوستكي په ساري ناروغۍ اخته وي يا د بدن څخه يې زوه راوځي، هغه تر هغه وخته پورې دا پاكي نذرانې نه شي خوړلى، ترڅو پورې چې پاك نه شي. هر كاهن چې داسې كوم شي ته لاس وروړي چې د مړي سره د لگېدلو په وسيله ناپاك شوى وي يا كه چېرې د كاهن څخه مني ووځي، ⑤ يا كه چېرې هغه په ناپاك حيوان يا ناپاك كس باندې لاس وهلى وي، نو هغه ناپاك كېږي. ⑥ هر كاهن چې دغو شيانو ته لاس وروړي هغه به ناپاك شي، نو هغه تر مابنهامه پورې ناپاك پاتې كېږي. بياهم هغه پاكي نذرانې نه شي خوړلى، ترڅو پورې چې غسل ونه كړي. ⑦ كله چې لمر پرېوځي، هغه به پاك شي او له هغې څخه وروسته هغه كولاى

شي چې پاكي نذراني و خوري، حكه چې دا د هغه خواړه دي.
⑧ هغه دې د داسې حيوان غوښه ونه خوري چې په خپل مرگ
مړ شوی وي يا د وحشي حيواناتو په وسيله وژل شوی وي، په
دې باندې به هغه ناپاک شي. زه څښتن يم.

⑨ ټول كاهنان دې زما د مقرراتو څخه چې هغوی ته مې
ورکړي دي، پيروي وکړي. که نه، نو هغوی به گناهکاران او مړه
شي، حكه چې هغوی سپېڅلو مقرراتو ته په سپکه سترگه کتلي
دي. زه څښتن يم چې هغوی سپېڅلي کوم.

⑩ څوک چې د کاهن د کورنۍ غړی نه وي، هغه پاکي
نذراني نه شي خوړلی. د کاهن مېلمه يا مزدور هم هغه نه شي
خوړلی. ⑪ خو که چېرې يو کاهن په خپلو پيسو باندې يو غلام
اخيستی وي يا که چېرې يو غلام د هغه په کورنۍ کې زېږېدلی
وي، هغه غلام کولای شي چې هغه خواړه و خوري. ⑫ که
چېرې د يو کاهن لور د يو داسې سړي سره واده وکړي چې هغه
کاهن نه وي، هغه نه شي کولای چې پاکي نذراني و خوري. ⑬
خو که چېرې د يو کاهن لور کونډه يا طلاقه شوې وي او
اولادونه ونه لري او بېرته راشي او د خپل پلار په کور کې
اوسېږي، هغه کولای شي چې هغه خواړه و خوري چې د هغې

پلار يې د کاهن په توگه تر لاسه کوي. په هر حال د کاهن د کورنۍ د غړو څخه پرته هېڅوک نه شي کولای چې هغه وځوري.

①۴ که چېرې داسې خلک چې د کاهن د کورنۍ غړي نه وي په سهوې سره پاکې نذرانې وځوري، هغوی باید کاهن ته د اضافه شلو فيصدو سره پوره تاوان ورکړي. ①۵-①۶ کاهنان باید نورو خلکو ته اجازه ورنه کړي چې د دې پاکو نذرانو په خوړلو سره چې د اسراييلو قوم يې زما دپاره وقف کوي د هغو سپکاوی وکړي، ځکه چې په دې کار سره به هغوی گناهکار وگڼل شي او سزا به ومومي. زه څښتن يم او هغه نذرانې سپېڅلې کوم.»

①۷ څښتن موسی ته وويل: ①۸ «هارون او د هغه د زامنو او ټولو اسراييليانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: که چېرې ستاسو څخه يو کس که هغه يو اسراييلي يا يو داسې پردی کس وي چې په اسراييلو کې اوسېږي، ماته د سوځېدونکې نذرانې دپاره يو سوغات وړاندې کوي، که هغه د نذر د ورکولو په توگه وي يا د خپلې خوښې نذرانه وي، ①۹ تاسو بايد د پادې يا رمې څخه يو نر حيوان وړاندې کړئ چې کوم عيب په کې نه وي، د دې دپاره چې هغه ستاسو په خاطر قبول شي. ②۰ که چېرې تاسو يو

داسې حيوان وړاندې کړی چې کوم عیب په کې وي، زه څښتن به هغه قبول نه کړم. (۲۱) کله چې یو کس څښتن ته د رمې او یا پادې څخه د سلامتی نذرانه راوړي چې یو نذر ورکړي یا د خپلې خوبښې نذرانې په توګه وي، د دې دپاره چې د منلو وړ وي، نو په هغې کې باید هېڅ عیب نه وي. (۲۲) څښتن ته داسې حیوان مه وړاندې کوی چې ړوند، ګوډ یا معیوب وي، زخم ولري او یا د پوستکي په دوامداره ناروغی اخته وي. هغه د قربانۍ په ځای باندې د یوې داسې نذرانې په توګه مه ږدی چې په اور باندې څښتن ته تیارېږي. (۲۳) که څه هم تاسو کولای شئ چې د خپلې خوبښې نذرانې په توګه یو حیوان چې بې ډوله یا کوچنی وي وړاندې کړئ، خو هغه به د نذر په توګه قبول نه شي. (۲۴) څښتن ته هېڅ داسې حیوان مه وړاندې کوی چې خصیه یې ټکول شوې، پرېکړل شوې، زخمي شوې یا ویستل شوې وي. تاسو باید په خپله خاوره کې داسې کار ونه کړئ. (۲۵) تاسو باید د پردیو خلکو څخه داسې حیوانات وانخلئ چې د خوړو د نذرانو په توګه یې وړاندې کړئ. هغه به ستاسو دپاره قبول نه شي، ځکه چې هغه بې ډوله دي یا عیبونه په کې دي.»

(۲۶) څښتن موسی ته وویل: (۲۷) «کله چې یو خوسی، یو وری

يا يوه وزه پيدا شي، د خپلې مور سره دې اووه ورځې پاتې شي. له اتمې ورځې څخه به هغه د يوې داسې نذرانې په توگه د منلو وړ وي چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي. (۲۸) يوه غوا او د هغې خوسې يا يوه مېړه او د هغې وري يا يوه وزه او د هغې بچي په يوه ورځ مه حلالوئ. (۲۹) كله چې تاسو څښتن ته د شکرانې يوه نذرانه قرباني کوئ، نو د مقرراتو څخه پيروي وکړئ، ترڅو هغه ستاسو په خاطر قبوله شي. (۳۰) هغه بايد په هماغه ورځ وخورل شي، د هغې څخه تر سهاره پورې هېڅ شی مه پرېږدئ. زه څښتن يم.

(۳۱) زما د حکمونو څخه پيروي وکړئ. زه څښتن يم. (۳۲) زما سپېڅلې نوم مه سپکوئ. د اسراييلو ټول قوم بايد د دې خبرې اقرار وکړي چې زه سپېڅلې يم. زه څښتن يم چې تاسو سپېڅلي کوم (۳۳) او تاسو مې د دې دپاره له مصر څخه راوويستلئ چې ستاسو خدای اوسم. زه څښتن يم.»

مذهبي اخترونه

① څښتن موسی ته وويل: (۲) «د اسراييلو خلکو ته ووايه

چې ما ستاسو دپاره څو مذهبي اخترونه ټاکلي دي چې سره

راتول شی او زما عبادت وکړی. ③ تاسو د خپل کار دپاره شپږ ورځې لرئ، خو اوومه ورځ چې د سبت ورځ ده، د آرام کولو دپاره ده. په هغه ورځ کار مه کوئ، خو د عبادت دپاره راتول شی. دا مهمه نه ده چې چپرته اوسپړئ، سبت د څښتن ورځ ده. ④ دغه اخترونه باید په ټاکل شویو وختونو کې اعلان کړئ.

د فسحې او د فطیرې ډوډۍ اختر

(شمېر ۲۸: ۱۶-۲۵)

⑤ څښتن ته د درناوي کولو دپاره د فسحې د اختر لمانځل هر کال د لومړۍ میاشتې په څوارلسمه ورځ د لمرپرېواته په وخت کې پیل کېږي. ⑥ په پنځلسمه ورځ د فطیرې ډوډۍ اختر پیل کېږي او اووه ورځې دوام کوي. تاسو باید په دې موده کې فطیره ډوډۍ وخورئ. ⑦ د دغو ورځو څخه په لومړۍ ورځ د عبادت دپاره سره راتول شی او هېڅ خپل ورځنی کار مه کوئ. ⑧ اووه ورځې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې څښتن ته په اور باندې تیارېږي او په اوومه ورځ به بیا د عبادت دپاره سره راتول شی، خو هېڅ خپل ورځنی کار مه کوئ.»

د لومړني حاصل اختر

٩ څښتن موسى ته وويل: ١٠ «د اسراييليانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: کله چې تاسو هغې خاورې ته چې زه يې تاسو ته درکوم ورننوځئ او فصل يې ورپيې، نو کاهن ته لومړنۍ گډې ورکړئ. ١١ هغه دې دا گډې د څښتن په حضور کې پورته کړي، ترڅو هغه ستاسو په خاطر قبوله شي. کاهن دې هغه د سبت د ورځې څخه وروسته په بله ورځ پورته کړي. ١٢ په هماغه ورځ يوه سوځېدونکې نذرانه هم څښتن ته قرباني کړئ، يعنې يو وري چې يو کلن وي او هېڅ عيب په کې نه وي. ١٣ د هغې سره به تاسو د دوو کيلو گرامو بنو اوږو د غلې دانې يوه نذرانه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي وړاندې کړئ. دا يوه داسې نذرانه ده چې په اور باندې څښتن ته تيارېږي او بوی يې په هغه باندې بڼه لگيږي. همدارنگه د هغې سره به تاسو د څښلو د نذرانې په توگه يو لېتر د شرابو نذرانه هم وړاندې کړئ. ١٤ ترڅو پورې چې تاسو خدای ته دا نذرانه راوړې نه وي، نو نوې غلې دانې هېڅ مه خورئ. که هغه خامې وي، نينې شوې وي، يا ډوډۍ ورڅخه پخه شوې وي هغه دې ونه خوړل شي. په دې قانون باندې دې د تل دپاره ستاسو د ټولو نسلونو له خوا عمل وشي.

د لو کولو اختر

(شمېر ۲۸: ۲۶ - ۳۱)

①۵ د سبت د ورځې په سبا چې تاسو په کې څښتن ته د وړاندې کولو دپاره خپلې گډې راوړئ، پوره اووه هفتې وشمېرئ. ①۶ په پنځوسمه ورځ، يعنې هغه ورځ چې د اووم سبت څخه وروسته وي، د نوي حاصل څخه څښتن ته د غلې دانې بله نذرانه وړاندې کړئ. ①۷ هره کورنۍ دې دوه ډوډۍ راوړي چې ماته د وقف کولو دپاره پورته ونيول شي. هره يوه دې د دوو کيلوگرامو بنو اوږو څخه پخه شوې وي او خميره هم په کې وي. دا به څښتن ته د لومړنيو رپېل شويو غلو دانو د نذرانې په توگه وړاندې شي. ①۸ قوم دې د ډوډۍ سره اووه يو کلن وري، يو غويي او دوه پسونه وړاندې کړي، د دغو څخه دې په يو کې هم کوم عيب نه وي. دا به د غلې دانې او د څښلو د نذرانې سره څښتن ته يوه سوځېدونکې نذرانه وي، يوه داسې نذرانه چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي. ①۹ بيا د گناه د نذرانې دپاره يو سپرلی او د سلامتۍ د نذرانې دپاره دوه يو کلن وري قرباني کړئ. ②۰ کاهن دې هغه ډوډۍ چې د لومړنيو رپېل شويو غلو دانو ښه ده، د دوه وريو سره څښتن ته د وقف کېدلو په خاطر

پورته ونيسي. دا خښتن ته يوه سپېڅلې نذرانه ده چې بايد
کاهنانو ته ورکړل شي. (۲۱) تاسو بايد په هماغه ورځ د عبادت
دپاره سره راټول شئ او هېڅ ورځنی کار ونه کړئ. هر چېرته
چې ستاسو اولاده اوسېږي، دا مقررات دې تل تر تله مراعت
کړي.

(۲۲) کله چې تاسو د خپلو ځمکو حاصلات لو کوی، نو هغه د
پټيو تر غاړو پورې مه لو کوی او هغه وږي چې د لو څخه پاتې
شوي وي، هغه مه راټولوی. هغه غریبانو او پرديو خلکو ته
پرېږدی. زه ستاسو خښتن خدای یم.»

د سرنیو اختر

(شمېر ۲۹: ۱-۶)

(۲۳) خښتن موسی ته وویل: (۲۴) «د اسرایلو قوم ته ووايه چې
د هر کال د اوومې میاشتې لومړی ورځ د ارام کولو ځانگړې
ورځ ده او د اسرایلو ټول خلک دې د سرنی د اواز په اورېدلو
سره د عبادت دپاره سره راټول شي. (۲۵) په هماغه ورځ خپل
عادي کار مه کوی، خو خښتن ته يوه داسې نذرانه وړاندې کړئ
چې په اور باندې تیارېږي.»

د کفارې ورځ

(شمېر ۲۹: ۷-۱۱)

٢٦ خښتن موسی ته وویل: «٢٧ هر کال د اوومې میاشتي لسمه ورځ د کفارې ورځ ده. په هغه ورځ د عبادت دپاره سره راټول شی او روژه ونیسئ. یوه داسې نذرانه وړاندې کړئ چې خښتن ته په اور باندې تیارېږي. ٢٨ په هغه ورځ هېڅ کار مه کوئ، ځکه چې دا د کفارې ورځ ده چې ستاسو دپاره ستاسو د خښتن خدای په حضور کې کفاره ادا کېږي. ٢٩ هرڅوک چې په هغه ورځ روژه ونه نیسي باید د خدای د قوم څخه وشړل شي. ٣٠ که چېرې څوک په هغه ورځ کوم کار وکړي، زه به په خپله هغه ووژنم. ٣١ دا قانون ستاسو په ټوله اولاده باندې هر چېرته چې اوسېږي، عملي کېږي. ٣٢ د هغې میاشتي په نهمه ورځ د لمړې پواته څخه نیولې د میاشتي د لسمې ورځې تر لمړې پواته پورې دا ورځ د آرام کولو د یوې ځانگړې ورځې په توگه ولمانځئ او په دې دوران کې باید تاسو روژه ونیسئ.»

د جونگرو اختر

(شمېر ۲۹: ۱۲-۴۰)

٣٣) څښتن موسی ته وویل: «اسراييليانو ته ووايه چې د اوومې مياشتې په پنځلسمه ورځ څښتن ته د درناوی دپاره د جونگرو اختر پيل کيږي. هغه اووه ورځې دوام کوي. (٣٥) په دغو ورځو کې لومړۍ ورځ د عبادت دپاره سره راټول شئ او خپل ورځنی کار مه کوئ. (٣٦) اووه ورځې څښتن ته داسې نذرانې وړاندې کړئ چې په اور باندې تيارېږي او په اتمه ورځ بيا د عبادت دپاره سره راټول شئ او د پخوا په شان نذرانه وړاندې کړئ. دا د عبادت ورځ ده او تاسو به خپل عادي کار نه کوئ.

٣٧) دا هغه اخترونه دي چې د څښتن له خوا ټاکل شوي دي. هغه داسې ولمانځئ چې سره راټول شئ او هغه ډول ډول نذرانې چې په اور باندې څښتن ته تيارېږي يعنې سوځېدونکې نذرانې، د غلو دانو نذرانې، قربانۍ او د څښلو نذرانې، دا هره يوه دې په خپله مناسبه ورځ هغه ته وړاندې شي. (٣٨) دا اخترونه د سبت د ورځو څخه بېل دي او دا نذرانې د عادي سوغاتونو څخه بېلې دي، يعنې ستاسو د هغو نذرانو څخه چې د نذرونو دپاره دي او د هغو د خپلې خوښې نذرانو څخه چې څښتن ته يې ورکوئ.

٣٩) نو کله چې تاسو خپل پټي ورپيل، اووه ورځې دا اختر چې د اوومې مياشتې په پنځلسمه ورځ پيل کيږي، ولمانځئ.

لومړی ورځ به د ارام کولو ورځ وي او اتمه ورځ به هم د ارام کولو ورځ وي. (۴۰) په لومړۍ ورځ تاسو د خپلو ونو څخه ډېره بڼه مېوه، د خرما د ونې څانگې، پانې لرونکې څانگې او د سیند د غاړو څخه ولې واخلي او اووه ورځې د خپل څښتن خدای په حضور کې خوشحالي وکړئ. (۴۱) دا هر کال اووه ورځې څښتن ته د درناوي دپاره د یو اختر په توگه ولمانځئ. ستاسو راتلونکې اولاده دې تل تر تله د دې قانون څخه پیروي وکړي. هغه په اوومه میاشت ولمانځئ. (۴۲) د اسرایلو ټول خلک باید اووه ورځې په جونگرو کې واوسېږي، (۴۳) ترڅو ستاسو اولاده په دې پوه شي کله چې ما د اسرایلو قوم د مصر څخه راوویست، هغوی مې دې ته مجبور کړل چې په ساده جونگرو کې واوسېږي. زه ستاسو څښتن خدای یم.»

(۴۴) نو په دې ډول موسی د اسرایلو خلکو ته لارښوونه وکړه چې د څښتن اخترونه ولمانځي.

د څراغونو ساتنه کول

(هجرت ۲۷: ۲۰-۲۱)

① څښتن موسی ته وویل: ② «اسرایلیانو ته امر وکړه چې

د هغو خراغونو دپاره چې په سپېڅلې خېمه کې دي د زيتونو سوچه تېل راوړي، ترڅو هغه په دوامداره توگه بل وساتل شي. ③ هارون دې هر ماښام هغه بل کړي او هغه دې تر سهاره پورې د څښتن په حضور کې د پردې څخه دباندې د لوظ د صندوق په مخکې چې په ډېر سپېڅلي ځای کې دی، بل وساتي. دا حکم دې د تل دپاره مراعت شي. ④ هارون بايد په هغو خراغونو باندې پام وکړي چې د سوچه سرو زرو په خراغدان باندې دي او وگوري چې هغه په منظمه توگه د څښتن په حضور کې بل وي.

هغه ډوډۍ چې خدای ته وړاندې کيږي

⑤ څلورويشت کيلوگرامه ښه اوږه واخله او دولس ډوډۍ ورڅخه پخې کړه. ⑥ دا ډوډۍ په دوه قطارونو کې چې په هر قطار کې شپږ ډوډۍ وي، په هغه مېز باندې کېږده چې په سوچه سرو زرو پوښل شوی دی او د څښتن په حضور کې دی. ⑦ په هر قطار باندې لږه سوچه او قيمتي خوشبويي واچوه چې دا خوشبويي به څښتن خدای ته په اور باندې د تيارېدونکې نذرانې د يوې ښې په شان وي چې د ډوډۍ په ځای وړاندې کيږي. ⑧ دا ډوډۍ دې په هر سبت کې د څښتن په حضور کې کېښودل

شي. دا د تل دپاره د اسراييلو دنده ده. ⑨ دا ډوډۍ د هارون او د هغه د اولادې ده. هغوی دې هغه په يو سپېڅلي ځای کې وخورې، ځکه چې دا د هغو نذرانو يوه ډېره سپېڅلې برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي.»

د کفر ويلو او د قتل دپاره سزاګانې

⑩-⑪ يو سړی ؤ چې پلار يې مصري او مور يې اسراييلي وه چې شلوميت نومېدله، هغه د دبري لور وه چې د دان د قبيلې څخه ؤ. دغه سړي په کمپ کې د يو اسراييلي سره شخړه وکړه. د شخړې په وخت کې هغه څښتن ته ښکښلې وکړې، نو هغوی دا سړی موسی ته راوست. ⑫ هغه يې تر څارنې لاندې وساته او څښتن ته يې انتظار کاوه چې دوی ته ووايي چې د هغه سره څه وکړي.

⑬ بيا څښتن موسی ته وويل: ⑭ «کفر ويونکی د کمپ څخه دباندې وباسه. هرچا چې د هغه ښکښلې چې څښتن ته يې کړې دي اورېدلې وي، خپل لاسونه دې د هغه په سر باندې کېږدي او ټول قوم دې هغه سنگسار کړي. ⑮ اسراييليانو ته ووايه: که چېرې څوک خدای ته ښکښلې وکړي، نو هغه به د خپلو بدو

سزا وويني. ١٦ هرڅوك چې د خښتن په نوم كفر ووايي، بايد ووژل شي. ټول قوم بايد هغه سنگسار كړي. كه هغه يو پردی كس وي يا اسراييلي وي، كله چې هغه د خدای په نوم كفر ووايي، بايد ووژل شي.

١٧ هرڅوك چې قتل وكړي، بايد ووژل شي ١٨ او هرڅوك چې د بل چا حيوان ووژني، بايد تاوان يې وركړي. قانون دا دی چې د ژوند په بدل كې ژوند واخيستل شي.

١٩ كه چپرې يو څوك يو بل كس ټپي كړي، هرڅه چې هغه كړي وي، هماغه شان عمل به ورسره كېږي. ٢٠ كه چپرې تاسو د چا يو هډوكی مات كړئ، ستاسو يو هډوكی به مات شي. كه چپرې تاسو د چا يوه سترگه وباسئ، ستاسو يوه سترگه به وويستل شي. كه چپرې تاسو د چا يو غاښ مات كړئ، ستاسو يو غاښ به مات شي. څنگه چې تاسو يو بل كس ټپي كړئ، تاسو سره به په بدل كې هماغه شان كار كېږي. ٢١ هرڅوك چې يو حيوان ووژني تاوان به يې وركوي، خو څوك چې يو انسان ووژني، هغه به ووژل شي. ٢٢ دا قانون په تاسو ټولو باندې عملي كېږي، يعنې په اسراييليانو او په هغو پرديو خلكو باندې چې ستاسو په منځ كې اوسېږي، ځكه چې زه ستاسو خښتن خدای

٢٣) كله چې موسى د اسراييلو قوم ته دا خبرې وکړې، هغوی دا سړی د کمپ څخه دباندې وويست او سنگسار يې کړ. په دې ډول د اسراييلو قوم هغه څه وکړل چې څښتن يې موسى ته امر کړی ؤ.

اووم کال

(تثنيه ١٥: ١-١١)

١) د سينا په غره باندې څښتن موسى ته وويل: ٢) «د اسراييليانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: كله چې تاسو هغې خاورې ته چې زه يې درکوم ورننوځئ، بايد څښتن ته د درناوي په خاطر هر اووم کال د ځمکې د کرلو څخه ډډه وکړئ. ٣) شپږ کاله خپل پټي وکړئ او شپږ کاله د خپلو انگورو د تاکنونو خانگې اصلاح کړئ او حاصلات يې راټول کړئ. ٤) خو په اووم کال دې ځمکه بيخي شاړه پاتې شي، دا به څښتن ته وقف شوی کال وي. په دې کال کې خپل پټي مه کړئ او د خپلو انگورو د تاکنونو خانگې مه اصلاح کوئ. ٥) هغه غلې دانې مه رپيئ چې بې له کرلو په خپله راشنې کيږي او د خپلو هغو تاکنونو څخه انگور مه

راتپولوی چي خانگي يې اصلاح شوې نه وي. دا يو کال دی چي
خُمکه په کي بيخي شاړه پاتې کيږي. (۶-۷) خو بياهم تاسو، ستاسو
غلامان، ستاسو مزدوران او هغه پردي خلک چي ستاسو په منځ
کي اوسيږي او همدارنگه ستاسو اهلي او وحشي حيوانات کولای
شي هغه څه چي په خُمکه کي راشنه کيږي، وخوري.

د بېرته ورکولو کال

(۸) اووه خُلي اووه کاله وشمېرئ، چي ټول نهه څلوېښت کاله
کيږي. (۹) بيا د اوومې مياشتې په لسمه ورځ چي د کفارې ورځ
ده، په ټول وطن کي سرنې ووهئ. (۱۰) په دې ډول به تاسو
پنځوسم کال سپېڅلي کال وگڼئ او د وطن ټولو اوسېدونکو ته به
ازادي اعلان کړئ. د دې کال په دوران کي به هغه ټول جايداد
چي خرڅ شوی وي، خپل اصلي خاوند يا د هغه اولادې ته بېرته
ورکړل شي او هرڅوک چي د غلام په توگه خرڅ شوی وي،
خپلې کورنۍ ته به ورستون شي. (۱۱) پنځوسم کال به ستاسو
دپاره د بېرته ورکولو کال وي. تاسو خپلې خُمکې ونه کړئ او
هغه غلې دانې ونه رپيئ چي په خپله راشنې کيږي او د خپلو
هغو ټاکونو څخه انگور مه راتپولوی چي خانگي يې اصلاح شوې
نه وي. (۱۲) د بېرته ورکولو ټول کال به ستاسو دپاره پاک وي،

تاسو به يوازې هغه څه خورئ چې په پټي کې په خپل سر راشنه کيږي.

⑬ په دې کال کې به هغه ټول جايداد چې خرڅ شوی وي، خپل اصلي خاوند ته بېرته ورکړل شي. ⑭ که چېرې تاسو په خپل يو هېوادوال باندې ځمکه خرڅه کړئ يا يې ورڅخه واخلي، د يو بل څخه گټه مه اخلئ. ⑮ د ځمکې بيه د دې د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب شي چې د بېرته ورکولو د بل کاله پورې په کې دا ځمکه حاصل ورکولای شي. ⑯ که چېرې کلونه ډېر وي، نو بيه به يې لوړه وي، خو که چېرې کلونه کم وي، نو بيه به يې ټيټه وي، ځکه چې څه چې خرڅيږي هغه به د فصلونو د شمېر له مخې وي. ⑰ د يو بل څخه گټه مه اخلئ خو زما څخه ووېرېږئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يم.

په اووم کال به خدای خوراک تياروي

⑱ د څښتن د ټولو فرمانونو او قوانينو څخه پيروي وکړئ، ترڅو په دې خاوره کې په امن سره ژوند وکړئ. ⑲ ځمکه به خپل حاصلات ورکړي او تاسو چې هرڅه غواړئ د خوړلو دپاره به يې ولرئ او په امن کې به ژوند کوئ.

۲۰) خو کېدای شي چې تاسو پوښتنه وکړئ: که چېرې مونږ
 څه شی ونه کړو او حاصل راټول نه کړو، نو په اووم کال به څه
 شی وخورو؟ ۲۱) زه به په شپږم کال تاسو ته داسې برکت درکړم
 چې ځمکه به د درېو کلونو دپاره پوره حاصل ورکړي. ۲۲) کله
 چې تاسو د اتم کال په دوران کې خپلې ځمکې وکړئ، د هغو
 حاصلاتو څخه به خواړه خورئ چې د شپږم کال په دوران کې
 راټول شوي وو او په نهم کال کې به هغه خواړه وخورئ چې
 تاسو په اتم کال کې کرلي دي.

د جايداد بېرته ورکول

۲۳) تاسو باید خپله ځمکه د تل دپاره خرڅه نه کړئ، ځکه
 چې دا ستاسو نه ده. هغه ځمکه زما ده او تاسو په کې د هغو
 پردیو خلکو په شان یئ چې کولای شي د هغې څخه یوازې گټه
 واخلي.

۲۴) کله چې ځمکه خرڅېږي، د هغې اصلي خاوند حق لري
 چې هغه بېرته په بیه واخلي. ۲۵) که چېرې ستاسو اسراییليانو
 څخه یو کس غریب شي او مجبور شي چې د خپلې ځمکې
 څخه یو څه ځمکه خرڅه کړي، د هغه ډېر نژدې خپلوان باید

هغه بېرته واخلي. (۲۶) که چېرې یو کس یو خپلوان هم ونه لري چې هغه بېرته واخلي، کېدای شي چې هغه وروسته شتمن شي او پوره پیسې ولري چې هغه بېرته واخلي. (۲۷) نو په داسې حالت کې هغه باید د حاصلاتو بیه د هغو کلونو دپاره معلومه کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کاله پورې پاتې وي او د هغو پیسې دې هغه کس ته ورکړي چې ورباندې چې هغه خرڅه شوې وي. بیا هغه کولای شي چې بېرته خپله ځمکه واخلي. (۲۸) خو که چېرې اصلي خاوند نه شي کولای چې هغه ځمکه بېرته په بیه واخلي، نو هغه به د بېرته ورکولو د راتلونکي کال پورې د نوي خاوند وي. د بېرته ورکولو په کال به هغه بېرته خپل اصلي خاوند ته ورکړل شي.

(۲۹) که چېرې یو کس په دېوال لرونکي ښار کې یو کور خرڅ کړي، دا حق لري چې د لومړي کال په ټول دوران کې د خرڅېدلو د نېټې څخه را په دې خوا هغه بېرته واخلي. (۳۰) خو که چېرې هغه په دې کال کې بېرته وانخلي، د هغه د بېرته اخیستلو حق له لاسه ورکوي او هغه کور د اخیستونکي او د هغه د اولادې تلپاتې ملکیت کیږي. هغه به د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورنه کړای شي. (۳۱) خو کوم کورونه چې په بې دېواله کلیو

کې دي، په هغو باندې دې د پټيو په شان کار وشي. اصلي خاوند حق لري چې هغه بېرته واخلي او هغه دې د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورکړای شي. (۳۲) لاويان دا حق لري چې خپل جايداد په هغو ښارونو کې چې هغوی ته ورکړل شوي دي، په هر وخت کې بېرته په بيه واخلي. (۳۳) که چېرې يو لاوي د دغو ښارونو څخه په يو ښار کې يو کور خرڅ کړي او بېرته يې وانخلي، هغه بايد د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورکړای شي، ځکه چې د اسراييلو د قوم په منځ کې چې لاويان په خپلو ښارونو کې کوم کورونه لري، هغه د هغوی تلپاتې ملکيت دی. (۳۴) خو هغه څرځايونه چې د لاويانو د ښارونو په شاوخوا کې دي، هغه به هېڅکله خرڅ نه شي. دا د تل دپاره د هغوی ملکيت دی.

غريبانو ته پورونه ورکول

(۳۵) که چېرې يو اسراييلي چې تاسو سره نژدې اوسېږي غريب شي او خپل ځان ونه شي ساتلی، تاسو بايد د هغه سره داسې مرسته وکړئ لکه څنگه يې چې د يو پردي يا موقتي اوسېدونکي سره کوئ، ترڅو هغه وکولای شي چې ستاسو په خوا کې واوسېږي. (۳۶) د يو اسراييلي څخه هېڅ سود مه اخلئ، خو د خپل خدای څخه ووپرېږئ، ترڅو ستاسو هېوادوال

وکولای شي چې ستاسو په خوا کې واوسېږي. (۳۷) په هغو پیسو باندې چې تاسو یې ورته په پور ورکوی د هغوی څخه سود مه اخلئ او په هغو خوړو باندې چې تاسو یې ورباندې خرڅوئ، ګټه مه اخلئ. (۳۸) زه ستاسو څښتن خدای یم چې تاسو مې د مصر څخه راوویستلئ، ترڅو د کنعان ځمکه درکړم او ستاسو خدای اوسم.

د غلامانو ازادول

(۳۹) که چېرې یو اسرایلی چې تاسو سره نژدې اوسېږي دومره غریب شي چې خپل ځان په تاسو باندې د غلام په توګه خرڅ کړي، تاسو به په هغه باندې د غلامانو کار نه کوئ. (۴۰) د هغه سره دې د مزدور یا هغه موقتي اوسېدونکي په شان چلند وشي چې ستاسو په منځ کې اوسېږي. هغه اسرایلی دې د بېرته ورکولو تر بل کاله پورې ستاسو خدمت وکړي. (۴۱) په هغه وخت کې به هغه او د هغه اولادونه ستاسو څخه لار شي او خپلې کورنۍ او د خپلو نیکونو ملکیت ته به ورستانه شي. (۴۲) اسرایلیان زما غلامان دي چې ما د مصر څخه راوویستل. په دې خاطر باید هغوی د غلامانو په توګه خرڅ نه شي. (۴۳) د خپل خدای څخه ووپرېږئ او د هغوی سره سخت چلند مه کوئ. (۴۴)

که چبرې تاسو غلامانو ته اړتیا لرئ، کولای شی چې د خپل
شاوخوا قومونو څخه یې په بیه واخلي. (۴۵) همدارنگه تاسو
کولای شی چې ځینې پردې خلک چې ستاسو په منځ کې
اوسېږي او د هغوی اولادونه چې ستاسو په خاوره کې پیدا شوي
دي هم په بیه واخلي. هغوی به ستاسو ملکیت شي. (۴۶) وروسته
تاسو هغوی خپلو اولادونو ته د میراث په توګه پرېښودلی شی او
د ټول عمر دپاره ورڅخه غلامان جوړولی شی. خو د خپلو
اسراييليانو سره باید سخت چلند ونه کړئ.

(۴۷) فرض کړئ یو پردی یا یو داسې موقتي اوسېدونکی چې
ستاسو په منځ کې اوسېږي شتمن شي، خو کوم اسراييلي غريب
شي او خپل ځان په هغه پردی کس یا د هغه کس د کورنۍ په
غړي باندې د غلام په توګه خرڅ کړي. (۴۸) هغه د خرڅېدلو
څخه وروسته بیا هم حق لري چې بېرته په بیه واخيستل شي. یو
ورور، (۴۹) یا یو تره یا یو د تره زوی یا یو بل نژدې خپلوان یې
بېرته اخيستلی شي. که چبرې هغه په خپله پوره پیسې لاسته
راوړي، خپله ازادې په خپله اخيستلی شي. (۵۰) هغه باید د هغه
چا سره چې دی یې اخيستنی دی مشوره وکړي او د هغه وخت
څخه چې خپل ځان یې خرڅ کړی و د بېرته ورکولو د بل کاله

پورې کلونه دې وشمېري او د هغه د ازادېدلو بيه دې د پاتې کلونو د هغه نرخ له مخې وي چې يو مزدور ته د هغو کلونو د شمېر په حساب ورکول کېږي. (٥١-٥٢) که چېرې د بېرته ورکولو تر کاله پورې زياته موده پاتې وي، هغه به د خپلې ازادۍ دپاره زياتې پيسې ورکوي او که چېرې لږه موده پاتې وي، نو لږې پيسې به ورکوي (٥٣) د هغه سره دې د داسې مزدورانو په شان چلند وشي چې د کال په حساب اجيران نيول کېږي. تاسو بايد وگورئ چې د هغه خاوند د هغه سره سخت چلند ونه کړي. (٥٤) حتی که چېرې هغه په دغو طريقو ازاد نه شي، د بېرته ورکولو په راتلونکي کال بايد هغه او د هغه اولادونه ازاد شي. (٥٥) دا ځکه چې اسراييليان زما غلامان دي چې ما د مصر څخه راوويستل. زه د هغوی څښتن خدای يم.»

د اطاعت کولو دپاره برکتونه

(تثنيه ١٢:٧-٢٤، ١:٢٨-١٤)

١ څښتن وويل: «د خپلو ځانونو دپاره بتان، مجسمې يا د تيرو ستنې مه جوړوئ چې د هغو عبادت وکړئ. زه ستاسو څښتن خدای يم. (٢) د سبت د ورځې څخه پيروي وکړئ او د

هغه ځای درناوی وکړی چې زما عبادت په کې کېږي. زه څښتن
یم.

③ که چېرې تاسو زما د فرمانونو څخه پیروي وکړی او زما
امرونو ته غاړه کېږدئ، ④ نو زه به په سم وخت په تاسو باندې
باران ووروم، ترڅو ځمکه حاصلات ورکړي او ونې مېوې
ونیسي. ⑤ ستاسو فصلونه به دومره پرېمانه شي چې ستاسو د
غلو دانو غوښل به تر هغې پورې دوام وکړي، ترڅو د انګورو د
راټولولو وخت راشي او ستاسو د انګورو د حاصل راټولولو به تر
هغه وخته پورې دوام وکړي، ترڅو د غلو دانو د کرلو وخت
راورسیږي. هرڅه چې تاسو یې غواړئ، هغه به وخورئ او په
خپله خاوره کې به په امن سره واوسېږئ.

⑥ زه به ستاسو خاورې ته ارامي راولم او تاسو به یې د چا
له وېرې خوب کولای شئ. زه به د هغې خاورې څخه خطرناک
حيوانات لېرې کړم او هلته به نور جنګ نه وي. ⑦ تاسو به په
خپلو دښمنانو باندې بريالي شئ او په جګړه کې به یې ووژنئ.
⑧ ستاسو پنځه تنه به وکولای شي چې سلو تنو ته ماتې ورکړي
او ستاسو سل تنه به وکولای شي چې لسو زرو تنو ته ماتې
ورکړي. ⑨ زه به تاسو ته برکت درکړم او ډېر اولادونه به درکړم

او په هغه لوظ باندې به ودرېږم چې تاسو سره مې کړی دی. (۱۰)
ستاسو حاصلات به دومره پرېمانه شي چې هغه به تر کاله پورې
ورسپړي او حتی څه چې د زاړه حاصل څخه پاتې دي هغه به
لېرې وغورځوي، ترڅو د نوي حاصل دپاره ځای پیدا شي. (۱۱)
زه به راشم او ستاسو په منځ کې به اوسپړم او هېڅکله به ستاسو
څخه کرکه ونه کړم. (۱۲) زه به تاسو سره مل یم او ستاسو خدای
به یم او تاسو به زما قوم یی. (۱۳) زه ستاسو څښتن خدای یم چې
تاسو مې د مصر څخه راوویستلی، ترڅو نور د مصریانو غلامان
ونه اوسئ. ما ستاسو د غلامی جغونه مات کړل او تاسو ته مې د
دې توان درکړ چې په سرلوړی سره واوسپړئ.»

د سرغړونې سزا

(تثنیه ۲۸: ۱۵-۶۸)

(۱۴) څښتن وویل: «خو که چېرې زما امر ونو ته غاړه کېږدی،
نو تاسو ته به سزا درکړل شي. (۱۵) که چېرې تاسو زما د قوانینو
او حکمونو د منلو څخه انکار وکړئ او هغه لوظ مات کړئ چې
تاسو سره مې کړی دی، (۱۶) نو زه به تاسو ته داسې سزا درکړم:
په تاسو باندې به افت نازل کړم، داسې ناروغي چې د علاج وړ

نه وي او تېې چې تاسو به پرانده کړي او ستاسو ژوند به خراب کړي. تاسو به خپل فصلونه وکړئ، خو هېڅ ګټه به درته ونه رسوي، ځکه چې څه چې تاسو کړئ ستاسو دښمنان به يې وخورې. (۱۷) زه به ستاسو په خلاف شم، ترڅو ستاسو دښمنان تاسو ته ماتې درکړي او هغوی چې ستاسو څخه کرکه کوي، په تاسو باندې به حکومت کوي. تاسو به دومره وپرېږئ چې بې له دې چې څوک مو تعقيب کړي، تاسو به تښتئ.

(۱۸) که چېرې د دغو ټولو شيانو څخه وروسته بياهم ماته غوږ ونه نيسي، زه به تاسو ته ستاسو د ګناهونو په خاطر اووه چنده زياته سزا درکړم. (۱۹) زه به ستاسو سخت غرور مات کړم. هېڅ باران به نه وي او ستاسو ځمکه به وچه شي او د اوسپنې په شان به کلکه شي. (۲۰) ستاسو ټول زيار او زحمت به تاسو ته هېڅ ګټه ونه رسوي، ځکه چې ستاسو ځمکه به فصلونه نه کوي او ونې به مپوه ونه نيسي. (۲۱) که چېرې تاسو زما په خلاف اوسئ او ماته غوږ ونه نيسي، زه به بيا ستاسو سزا اووه چنده زياته کړم. (۲۲) زه به ستاسو منځ ته وحشي حيوانات درولپرېم او هغوی به ستاسو اولادونه ووژني، ستاسو حيوانات به له منځه يوسي او ستاسو شمېر به دومره کم کړي چې لارې به مو خوشې پاتې شي.

٢٣) که چپرې د دغو ټولو سزاگانو سره سره زما خبرو ته غوږ ونه نیسئ او زما په خلاف پاتې شی، ٢٤) زه به په خپله ستاسو په خلاف شم او تاسو ته به له مخکې څخه اووه چنده سخته سزا درکړم. ٢٥) زه به په تاسو باندې جنگ راولم د دې په خاطر چې تاسو ته د خپل لوظ د ماتولو دپاره سزا درکړم او که چپرې تاسو د خوندي پاتې کېدلو دپاره په خپلو ښارونو کې راټول شی، زه به په تاسو باندې ناعلاج ناروغی نازلې کړم او تاسو به مجبور شی چې خپلو دښمنانو ته تسلیم شی. ٢٦) زه به په تاسو باندې خواږه بند کړم چې لس ښځې به په یو تنور ډوډۍ پخوي. ستاسو جیره به دومره کمه کړم چې کله تاسو هغه ټوله وخورئ، بیا به هم ماږه نه شی.

٢٧) که چپرې له دې سره سره بیا هم تاسو ماته غوږ ونه نیسئ او زما په خلاف پاتې شی، ٢٨) بیا به زه په تاسو باندې خپل غضب نازل کړم او ستاسو سزا به له پخوا څخه اووه چنده زیاته کړم. ٢٩) ستاسو لوږه به دومره زیاته شي چې خپل اولادونه به وخورئ. ٣٠) زه به ستاسو سیمه ییز عبادت ځایونه او د خوشبویی د سوځولو ځایونه له منځه یوسم. مړي به مو ستاسو په بې ساه بتانو باندې وغورځوم. زه به ستاسو څخه کرکه وکړم.

٣١) ستاسو ښارونه به په کنډوالو بدل کړم، ستاسو عبادت ځايونه
 به له منځه يوسم او ستاسو قربانۍ به قبولې نه کړم. ٣٢) زه به
 ستاسو وطن داسې وړان کړم چې کله ستاسو دښمنان هغه
 ونيسي، نو دې وړانۍ ته به هک حيران پاتې شي. ٣٣) زه به په
 تاسو باندې جنګ راولم او تاسو به په پرديو هېوادونو کې خپاره
 کړم. ستاسو ځمکه به خوشې پاتې شي او ښارونه به مو په
 کنډوالو بدل شي. ٣٤-٣٥) بيا به ځمکه د شاپې پاتې کېدلو د کلونو
 څخه چې تاسو پرېښې نه وه، گټه واخلي. نو ترڅو پورې چې
 تاسو د خپلو دښمنانو په خاوره کې په جلاوطنۍ کې اوسېږئ،
 هغه به خوشې او شاپه پاتې شي.

٣٦) ستاسو هغه خلک چې په جلاوطنۍ کې دي، د هغوی په
 زړونو کې به داسې وېره واچوم چې د هغې پانې له اواز څخه به
 هم تښتي چې باد يې رپوي. هغوی به داسې مندې وهي لکه
 څوک چې يې په جگره کې تعقيبوي. د هغوی په څنگ کې به
 هېڅ دښمن نه وي، خو هغوی به غورځېږي. ٣٧) هېڅ څوک به
 هغوی نه تعقيبوي، خو هغوی به د يو بل د پاسه غورځېږي او دا
 توان به نه لري چې د خپلو دښمنانو په وړاندې ودرېږي. ٣٨)
 هغوی به په پردي وطن کې مړه شي او د خپلو دښمنانو خاوره

به يې ژوندي تېر کړي. ^{٣٩} د هغوی څخه چې څوک د خپلو
دښمنانو په خاوره کې ژوندي پاتې شي، د هغوی ژوند به ستاسو
او ستاسو د نیکونو د گناه له امله برباد شي.

د راتلونکې دپاره هیله

^{٤٠} خو ستاسو اولاده به د خپلو گناهونو او خپلو نیکونو د
گناهونو اقرار کوي چې زما سره یې بې وفايي او دښمني وکړه ^{٤١}
او زه یې د خپل ځان په خلاف کړم، ترڅو هغوی د خپلو
دښمنانو خاورې ته وشرم. په اخر کې کله چې ستاسو د اولادې
سخت زړونه نرم شي او د خپلې گناه دپاره سزا ومومي، ^{٤٢} زه به
د یعقوب، اسحاق او ابراهیم سره خپل لوظ او خپل قوم ته د
ځمکې د ورکولو وعده رایاده کړم. ^{٤٣} لومړی باید د دې وطن
خلک دا ځمکه پرېږدي، ترڅو د شاپرې پاتې کېدلو څخه گټه
واخلي او هغوی باید زما د قوانینو او فرمانونو د ردولو په سبب د
خپلو گناهونو پوره بیه ادا کړي. ^{٤٤} بیا هم، کله چې هغوی د خپلو
دښمنانو په خاوره کې وي، زه به یې بیخي له منځه نه وړم.
هغوی به نه پرېږدم او خپل لوظ به ورسره مات نه کړم، ځکه
چې زه د هغوی څښتن خدای یم. ^{٤٥} خو زه به د هغوی په
خاطر هغه لوظ رایاد کړم چې د هغوی د نیکونو سره مې هغه

وخت کړی ؤ چې هغوی مې د مصر څخه راوویستل، د دې
دپاره چې زه به د هغوی خدای اوسم او په دې ډول مې نورو
قومونو ته خپل قدرت وروښود.»

④۶ دا هغه فرمانونه، قوانین او مقررات دي چې څښتن د سینا
په غره باندې د اسراییلیانو دپاره موسی ته ورکړل.

څښتن ته د سوغاتونو په هکله قوانین

① څښتن موسی ته وویل: ② «د اسراییلیانو سره خبرې
وکړه او ورته ووايه چې که چېرې څوک یو بل کس د ځانگړي
نذر په توگه څښتن ته وقف کړي، نو هغه کس به د لاندېنيو پیسو
په ورکولو سره ازاد شي: ③-۷ د سپېڅلي ځای د معیار له مخې:

- - بالغ نارینه چې عمر یې د شلو کالو څخه تر شپږتو کالو
پورې وي: ۵۰ د سپینو زرو سکې.
- - بالغه ښځه: ۳۰ د سپینو زرو سکې.
- - ځوان نارینه چې عمر یې د پنځو څخه تر شلو کالو
پورې وي: ۲۰ د سپینو زرو سکې.
- - ځوانه ښځینه: ۱۰ د سپینو زرو سکې.

- ماشوم چې عمر يې د يوې مياشتې څخه تر پنځو کالو پورې وي: ۵ د سپينو زرو سکې.
- ماشومه: ۳ د سپينو زرو سکې.
- هغه نارينه چې عمر يې د شپېتو کالو څخه زيات وي: ۱۵ د سپينو زرو سکې.
- هغه بنځه چې عمر يې د شپېتو کالو څخه زيات وي: ۱۰ د سپينو زرو سکې.

⑧ که چېرې يو کس چې نذر ورکوي ډېر غريب وي او نه شي کولای چې دا ټاکل شوې اندازه ورکړي، هغه دې دا کس کاهن ته وړاندې کړي او کاهن به نذر ورکونکي ته د هغه د توان سره سمه بيه وټاکي.

⑨ که چېرې د هغه نذر يو داسې حيوان وي چې څښتن ته د نذرانې په توگه د منلو وړ وي، نو داسې سوغات چې څښتن ته ورکول کيږي، هغه سپېڅلی دی. ⑩ که هغه حيوان بڼه وي يا خراب، هغه نه شي کولای چې د بل حيوان سره يې بدل کړي. که چېرې داسې وکړي، نو دواړه حيوانات د څښتن کيږي. ⑪ که چېرې د هغه نذر يو ناپاک حيوان وي، دا چې هغه څښتن ته د نذرانې په توگه د منلو وړ نه دی، نو هغه حيوان بايد کاهن ته

راوستل شي. (۱۲) کاهن دې د هغه د ښه والي يا بدوالي له مخې بيه وټاکي او دا به اخرنی بيه وي. (۱۳) که چپرې خاوند يې وغواړي چې هغه حيوان بېرته واخلي، بايد د هغې د بيې څخه شل فيصده زيات ورکړي.

(۱۴) که چپرې يو کس خپل کور څښتن ته وقف کوي، کاهن به ورته د هغه د ښه والي يا بدوالي له مخې بيه وټاکي او هغه به اخرنی بيه وي. (۱۵) که چپرې هغه کس چې خپل کور يې وقف کړی دی، وغواړي چې هغه بېرته واخلي، بايد شل فيصده اضافه بيه ادا کړي او کور به بيا د هغه شي.

(۱۶) که چپرې يو کس څښتن ته د خپلې کورنۍ د ځمکې کومه برخه وقف کوي، د هغې بيه دې د هغه تخم د اندازې له مخې وټاکل شي چې په هغه ځمکه کې کرل کېږي، يعنې د دوه سوه کيلوگرامو اوربشو تخم دپاره پنځوس د سپينو زرو سکې. (۱۷) که چپرې هغه دا ځمکه د بېرته ورکولو د کال څخه وروسته سمدلاسه وقف کړي، نو ټوله بيه دې ادا کړي. (۱۸) خو که چپرې هغه کس خپله ځمکه له دې څخه وروسته وقف کړي، کاهن به د هغې بيه د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کال پورې پاتې وي او کمه بيه به وټاکي. (۱۹)

که چپرې هغه کس چې ځمکه یې وقف کړې ده وغواړي چې هغه بېرته واخلي، باید د اضافه شلو فیصدو سره بیه ادا کړي او ځمکه به بېرته د هغه شي. (۲۰) که چپرې هغه ځمکه په بل چا باندې خرڅوي، نو هغه دې لومړی بېرته په بیه واخلي، پرته له دې د بېرته اخیستلو حق د تل دپاره له لاسه ورکوي. (۲۱) د بېرته ورکولو په راتلونکي کال کې به دا ځمکه سپېڅلې او د څښتن تلیاتې ملکیت شي. هغه به د کاهنانو شي.

(۲۲) که چپرې یو کس څښتن ته داسې یو پتی وقف کړي چې اخیستی یې وي او د هغه د کورنۍ د ځمکې برخه نه وي، (۲۳) کاهن به د هغه بیه د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کال پورې پاتې وي او هغه کس باید په هماغه ورځ بیه ادا کړي. پیسې د څښتن کېږي. (۲۴) دا پتی به د بېرته ورکولو په کال کې د هغه اصلي خاوند یا د هغه اولادې ته بېرته ورکړای شي. (۲۵) ټولې بیې باید د سپېڅلي ځای د اندازې له مخې وټاکل شي.

(۲۶) لومړنی زېږېدلی حیوان له پخوا څخه د څښتن دی، نو هېڅوک نه شي کولای چې هغه څښتن ته وقف کړي. که هغه یو خوسې وي، یو وری یا سپرلی وي، که هغه نر وي یا بنځه، هغه

د خښتن دی. (۲۷) که چپرې هغه یو ناپاک حیوان وي، کېدای شي چې په اصلي بیه د اضافه شلو فیصدو سره بېرته واخیستل شي. که چپرې هغه بېرته واخیستل شي، کېدای شي چې په بل چا باندې په اصلي بیه خرڅ شي.

(۲۸) هېڅوک نه شي کولای چې داسې څه خرڅ کړي یا یې بېرته واخلي چې پرته له کوم شرط څخه یې خښتن ته وقف کړی وي، که هغه یو انسان وي، یو حیوان، یا د کورنۍ ځمکه وي. هغه په تلپاتې توګه د خښتن دي. (۲۹) څوک چې په مرګ محکوم شوی وي، هغه نه شي کولای چې خپل ژوند بېرته په بیه واخلي، هغه باید ووژل شي.

(۳۰) د ځمکې د ټولو حاصلاتو لسمه برخه که هغه غلې دانې وي یا مېوه، هغه د خښتن ده. (۳۱) که چپرې یو کس وغواړي چې د هغې څخه لږ بېرته واخلي، هغه باید د اضافه شلو فیصدو سره اصلي بیه ادا کړي. (۳۲) کله چې څوک خپلې پادې او رمې شمېري، د هغو څخه هر لسم حیوان د خښتن دی. (۳۳) هغه کس نه شي کولای چې خپل حیوانات داسې ترتیب کړي چې خراب حیوانات ورڅخه غوره کړي او نه شي کولای چې هغه بدل کړي. که چپرې هغه یو حیوان د بل سره بدل کړي، بیا دواړه حیوانات

د څښتن کيږي او بېرته په بيه نه شي اخیستل کېدای.»

۳۴ دا هغه امرونه دي چې څښتن موسی ته د سینا په غره باندې د اسراییلیانو دپاره ورکړل.